Cartea Sfântului Profet Iov

Teologie pentru azi
București
2017

Cartea Sfântului Profet Iov
[Ἰώβ]

Traducere și note de
Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Teologie pentru azi
București
2017

Ediția de față este o ediție online gratuită.

Am tradus textul cărții conform LXX, ed. Alfred Rahlfs, 1935, inclusă în Bible Works 9.

Sfânta Icoană
de pe coperta primă
am preluat-o de aici[1].

---

[1] A se vedea:
https://1.bp.blogspot.com/-8HqvWVurSE8/VyBgrEsk4wI/AAAAAAAAHqI/AKbHyoLoWlwbLvpJ2vhNy6bQGVLsmshMQCLcB/s1600/13103327_981408148562924_1773050878249985558_n.jpg.

Capitolul 1

1. Era un oarecare om în țara Avsitis [Αυσῖτις][2], al cărui nume [era] Iov [Ἰώβ]. Și acest om era adevărat [ἀληθινός], fără prihană [ἄμεμπτος], drept [δίκαιος], temător de Dumnezeu [θεοσεβής], îndepărtându-se de la tot lucrul cel rău [ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος].

2. Și i s-au făcut lui 7 fii și 3 fiice.

3. Și [acestea] era[u] dobitoacele lui: 7.000 de oi, 3.000 de cămile, 500 de perechi de boi [și] 500 de măgărițe păscătoare [ὄνοι θήλειαι νομάδες]. Și [pentru ele avea] slujire multă foarte [ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα][3] și lucruri mari era[u] lui pe pământ. Și era acel om de bun neam, din răsăriturile soarelui [τῶν ἀφ᾽ ἡλίου ἀνατολῶν].

4. Și mergând împreună fiii lui, unul la altul, făceau beții/ chefuri/ petreceri [πότον] în fiecare zi, luând împreună cu [ei] și pe cele 3 surori ale lor, [pentru] a mânca și a bea împreună cu ei.

5. Și cum s-au sfârșit [se sfârșeau] zilele petrecerii [αἱ ἡμέραι τοῦ πότου], Iov trimitea și îi curățea pe ei, sculându-se de dimineață. Și aducea jertfe pentru ei, după numărul lor, și un vițel pentru păcate, pentru sufletele lor. Căci zicea Iov: „Ca nu cumva fiii mei [μήποτε οἱ υἱοί μου], în mințile/ cugetele lor [ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν], cele

---

[2] Aici, ca de obicei, avem forma de N. a cuvântului. Pentru că eu transliterez întotdeauna *formele de nominativ* ale numelor de persoane sau de localități sau de țări. În text avem forma de D. sg. τῇ Αυσίτιδι.

[3] Avea o mulțime mare de slujitori, care se ocupa de animale.

rele au gândit [să fi gândit] împotriva lui Dumnezeu [κακὰ ἐνενόησαν πρὸς Θεόν]”. Așadar, așa făcea Iov [în] toate zilele.

6. Și [iată] că a fost [și] ziua aceasta! Și, iată, au venit Îngerii lui Dumnezeu, [pentru ca] să stea înaintea Domnului [παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου]! Și diavolul [ὁ διάβολος]/ clevetitorul a venit împreună cu ei.

7. Și Domnul a zis diavolului: „De unde ai venit [πόθεν παραγέγονας]?”. Și diavolul, răspunzând Domnului, a zis: „Împrejurând pământul [περιελθὼν τὴν γῆν], și umblând pe sub cer [καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ᾽ οὐρανὸν], sunt [acum] de față [πάρειμι]”.

8. Și Domnul i-a zis lui: „Luat-ai aminte [προσέσχες], [cu] mintea ta [τῇ διανοίᾳ σου], împotriva slujitorului Meu, Iov [κατὰ τοῦ παιδός Μου Ιωβ]? Că nu este ca el [niciunul] din cei de pe pământ, [adică] om fără de prihană, adevărat, temător de Dumnezeu, îndepărtându-se de la tot lucrul cel rău”.

9. Iar diavolul a răspuns și a zis înaintea Domnului: „Nu în zadar se închină Iov lui Dumnezeu [μὴ δωρεὰν σέβεται Ιωβ τὸν Θεόν]!

10. Nu Tu ai îngrădit cele din afară ale lui și cele din lăuntru ale casei lui și, împrejur, toate cele din afară care sunt ale lui, [și] ai binecuvântat lucrurile mâinilor lui și multe ai făcut dobitoacele lui pe pământ?

11. Dar trimite mâna Ta și Te atinge de toate pe care le are [ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά Σου καὶ ἅψαι πάντων ὧν ἔχει]! [Atunci], cu siguranță, [vom vedea], dacă întru față Te va binecuvânta [εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν Σε εὐλογήσει]”.

12. Atunci Domnul a zis diavolului: „Iată, toate câte este [sunt] ale lui le dau în mâna ta, dar de el să nu te atingi!”. Și a ieșit diavolul de la Domnul.

13. Și era că [în] ziua aceea, fiii lui Iov și fiicele lui beau vin în casa fratelui lor celui mai mare.

14. Și, iată, un vestitor a venit la Iov și i-a zis lui: „Perechile boilor arau și măgărițele pășteau ținându-se de ele.

15. Și venind cei care robesc, le-au robit pe ele și pe slujitori i-au ucis în săbii. Și doar eu mântuindu-mă [σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος], am venit [ca] să îți vestesc ție”.

16. Încă vorbind acesta, a venit alt vestitor și a zis către Iov: „Foc a căzut din cer [πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ] și a ars oile și, de asemenea, [și] pe păstori i-a mâncat/ i-a mistuit [focul]. Și doar eu mântuindu-mă [καὶ σωθεὶς ἐγὼ μόνος], am venit [ca] să îți vestesc ție”.

17. Încă vorbind acesta, a venit alt vestitor și a zis către Iov: „Călăreții ne-au făcut nouă 3 căpetenii și au încercuit cămilele și le-au robit pe ele și pe slujitori i-au ucis în săbii. Și m-am mântuit doar eu [ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος] și am venit [ca] să îți vestesc ție”.

18. Încă vorbind acesta, alt vestitor vine, zicându-i lui Iov: „Fiii tăi și fiicele tale mâncând și bând la fratele lor mai mare,

19. deodată, vânt mare a venit din pustiu și s-a atins de cele 4 unghiuri ale casei și a căzut casa peste copiii tăi și au murit. Și m-am mântuit doar eu [ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος] și am venit [ca] să îți vestesc ție”.

20. Așa s-a ridicat Iov [și] și-a sfâșiat veșmintele lui și și-a tăiat părul capului său

și, căzând la pământ, s-a închinat și a zis:

21. „El [eu] gol am ieșit din pântecele maicii mele [αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου] și gol voi pleca acolo [γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκει][4]. Domnul a dat, Domnul a luat [ὁ Κύριος ἔδωκεν ὁ Κύριος ἀφείλατο]. Cum Domnului I s-a părut, așa s-a și făcut [ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν οὕτως καὶ ἐγένετο]. Să fie numele Domnului binecuvântat [εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον][!]".

22. [Dar] în toate acestea, care au venit împreună [asupra] lui, nu a păcătuit Iov înaintea Domnului [οὐδὲν ἥμαρτεν Ιωβ ἐναντίον τοῦ Κυρίου] și [nici] nu a dat nebunie lui Dumnezeu [καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ].

---

[4] În mormânt.

Capitolul 2

1. Și a fost [iarăși o zi] ca ziua aceasta. Și au venit Îngerii lui Dumnezeu [ca] să stea înaintea Domnului. Și diavolul [ὁ διάβολος] a venit în mijlocul lor [ca] să stea înaintea Domnului.

2. Și Domnul a zis diavolului: „De unde vii tu?”. Atunci diavolul a zis înaintea Domnului: „Umblând [pe] sub cer și umblând [peste] tot [διαπορευθεὶς τὴν ὑπ᾽ οὐρανὸν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν], sunt [acum] de față [πάρειμι]”.

3. Și Domnul a zis către diavol: „Așadar, ai luat aminte la slujitorul Meu, Iov? Că nu este [nimeni] ca el [din] cei de pe pământ. [Adică] om fără de răutate [ἄκακος], adevărat, fără de prihană, temător de Dumnezeu, îndepărtându-se de la tot [lucrul] cel rău. Și încă se ține de nerăutate [ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας]. Iar tu ai zis [ca] averile lui în zadar să le pierzi”.

4. Și răspunzând diavolul, I-a zis Domnului: „Piele peste piele. Câte este [sunt] ale omului, [el] le va plăti pentru sufletul său.

5. Și nu, cu siguranță, [nu se va petrece altceva]! Dar, trimițând mâna Ta, atinge-Te de oasele lui și de cărnurile lui! [Atunci], cu siguranță, [vom vedea], dacă întru față Te va binecuvânta [εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν Σε εὐλογήσει]”.

6. Și Domnul i-a zis diavolului: „Iată, ți-l dau ție pe el [ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτόν], numai sufletul lui păzește-l [μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον]!”.

7. Și diavolul a ieșit de la Domnul și l-a lovit pe Iov cu rană rea [καὶ ἔπαισεν τὸν Ιωβ ἕλκει

πονηρῷ] din picioare [și] până în cap [ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς].

8. Și [Iov] și-a luat un ciob de oală [ὄστρακον] ca să-și răzuie puroiul [de pe trup]. Și stătea pe gunoi, afară [din] cetate.

9. Și trecând multă vreme, i-a zis lui femeia sa: „Până ce vei îndura, zicând: «Iată, aștept încă puțină vreme [ἰδοὺ ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρὸν], așteptând nădejdea mântuirii mele [προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου]!»? Căci, iată, a fost nimicită pomenirea ta de pe pământ, fiii și fiicele [tale și] ale pântecelui meu chinuri și osteneli, [pentru] care în zadar m-am ostenit cu trude! Și tu, singur, în putreziciunea viermilor șezi [σύ τε αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι], petrecându-ți treaz întreaga noapte [διανυκτερεύων αἴθριος], iar eu, pribeagă și slujnică [κἀγὼ πλανῆτις καὶ λάτρις], din loc [în] loc împrejurând și din casă [în] casă, așteptând soarele când va apune, ca să mă odihnesc de osteneli[le mele] și de durerile care pe mine acum mă țin. Ci zi [odată] vreun cuvânt întru Domnul și mori [ἀλλὰ εἰπόν τι ῥῆμα εἰς Κύριον καὶ τελεύτα]!”.

10. Dar el, uitându-se [la ea], i-a zis ei: „[De ce] ca una [dintre] femeile cele nebune ai vorbit? Dacă pe cele bune le-am primit din mâna Domnului [εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου], pe cele rele [de ce] nu le îndurăm [τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν]?”. [Și] în toate acestea, care i s-au întâmplat lui, [cu] nimic [nu] a păcătuit Iov [cu] buzele [lui] înaintea lui Dumnezeu [οὐδὲν ἥμαρτεν Ιωβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ].

11. Și auzind cei trei prieteni ai săi toate relele care au venit peste el, au venit, fiecare din țara sa, către el: Elifas, împăratul temanilor [Ελιφας ὁ

Θαιμανων βασιλεύς], Baldad, tiranul safheilor [Βαλδαδ ὁ Σαυχαίων τύραννος] [și] Sofar, împăratul mineilor [Σωφαρ ὁ Μιναίων βασιλεύς]. Și au venit către el împreună, [pentru ca] să-l mângâie și să-l cerceteze pe el.

12. Și văzându-l pe el de departe, nu l-au recunoscut. Și strigând [cu] glas mare, au plâns, rupându-și fiecare mantia sa și presărându-și pământ [pe capul lor].

13. Și au șezut lângă el 7 zile și 7 nopți și niciunul [dintre] ei [nu] a spus [nimic]. Căci vedeau rana [ἑώρων γὰρ τὴν πληγὴν] [lui], fiind groaznică și foarte mare [δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην σφόδρα].

Capitolul 3

1. După aceea și-a deschis Iov gura sa
2. și a blestemat ziua lui, zicând:
3. „Să piară ziua în care m-am născut și noaptea în care au zis: «Iată, bărbat!».
4. Ziua aceea să fie întuneric și, de sus, să nu o caute pe ea Domnul și nici să vină întru ea lumină.
5. Și să o ia pe ea întunericul și umbra morții [și] să vină peste ea întunecime.
6. Să fie blestemată ziua și noaptea aceea. Să o ia pe ea întunericul. Să nu fie întru zilele anului și nici să [nu] se numere întru zilele lunilor.
7. Ci noaptea aceea să fie durere și să nu vină peste ea veselie și nici bucurie.
8. Ci să o blesteme pe ea cel care blestemă ziua aceea, cel care va să supună chitul cel mare [ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι].
9. Să se întunece stelele nopții aceleia. Să [nu] o îndure și întru lumină să nu vină și să nu vadă luceafărul răsărind.
10. Că nu a închis porțile pântecelui maicii mele. Căci [nu] a izbăvit de durere ochii mei.
11. Căci pentru ce nu am murit în pântece? Și [pentru ce] din pântece am ieșit și nu am pierit de îndată?
12. Și pentru ce s-au întâlnit genunchii mei? Și pentru ce am supt sânii [maicii mele]?
13. Acum, adormind, m-am liniștit și, culcându-mă, m-am odihnit

14. cu împărații, [cu] sfetnicii pământului, care se obrăzniceau în[tru] săbii [οἳ ἠγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν].

15. Sau cu stăpânitorii care [au] mult aur, care au umplut casele lor de argint.

16. Sau ca un născut înainte de vreme ieșind din pântecele maicii [ἢ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς] [sale] sau precum pruncii care nu au văzut lumina [ἢ ὥσπερ νήπιοι οἳ οὐκ εἶδον φῶς].

17. Acolo, cei neevlavioși, au aprins mânia urgiei[5]. Acolo s-au odihnit cei osteniți [cu] trupul.

18. Și împreună, cei veșnici nu au auzit glas de birar [φορολόγου][6].

19. Mic și mare acolo este [sunt]. Și slujitorul netemându-se de domnul lui.

20. Căci pentru ce li s-a dat lumina celor [care sunt] în[tru] amărăciune și viața sufletelor celor [care sunt] în[tru] dureri?

21. Care doresc moartea și nu o dobândesc, săpându-le ca pe comori,

22. și veseli s-au făcut, dacă au să o ajungă.

23. Moartea omului [este] odihnă [θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα]. Căci a închis Dumnezeu împotriva lui [συνέκλεισεν γὰρ ὁ Θεὸς κατ᾽ αὐτοῦ].

24. Căci suspinul îmi vine mie mai înainte de grânele mele și eu plâng, fiind cuprins de frică.

25. Căci mi-a venit mie frica de care m-am păzit și de care m-am temut [aceea] mi s-a întâmplat mie.

26. [Și] nici nu am avut pace, nici [nu] m-am liniștit [și] nici [nu] m-am odihnit, ci urgie mi-a venit mie”.

---

[5] Lui Dumnezeu.

[6] De încasator de biruri, de perceptor.

Capitolul 4

1. Și răspunzând Elifas Temanitis [Ελιφας ὁ Θαιμανίτης], zice:

2. „Nu ți s-a vorbit ție, adesea, [cu] osteneală? Și tăria cuvintelor tale cine o va îndura?

3. Căci dacă tu i-ai sfătuit pe mulți și mâinile cea slabă [cele slabe] le-ai mângâiat,

4. și, îmbolnăvindu-se, i-ai ridicat [cu] cuvintele și genunchilor neputincioșilor ai pus îndrăzneală,

5. și acum, [iată,] a venit peste tine durere și [ea] s-a atins de tine și tu te-ai înflăcărat.

6. Care dintre ele [sunt de vină]: nu frica ta este în[tru] nebunie, ci nădejdea ta și răutatea căii tale?

7. Așadar, amintește-ți! Cine, curat fiind, a pierit sau când, cei adevărați, au pierit cu toate rădăcinile [lor]?

8. [Căci eu,] după care fel am văzut, cei care le ară pe cele fără loc și le seamănă pe ele, dureri vor secera lor.

9. Din porunca Domnului vor pieri [ἀπὸ προστάγματος Κυρίου ἀπολοῦνται] și din Duhul urgiei Lui se vor nimici [ἀπὸ δὲ Πνεύματος ὀργῆς Αὐτοῦ ἀφανισθήσονται].

10. Tăria leului și glasul leoaicei și înfumurarea balaurilor [γαυρίαμα δρακόντων] s-a[u] stins.

11. Furnicoleul [μυρμηκολέων] a fost nimicit în apropiere neavând mâncare [ὤλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βοράν] și puii leilor s-au părăsit unii pe alții.

12. Iar dacă, în[tre] cuvintele tale, vreun cuvânt [al tău] a fost adevărat, niciunul [dintre]

acestea ție [pe tine] rău [nu] te-a[r fi] întâmpinat. Pe care dintre ele nu le va primi urechea mea, [din] cele minunate [venite] de la El?

13. Și frici și sunet de noapte [erau], căzând frica peste oameni.

14. Și frica m-a întâmpinat și tremur și foarte s-au clătinat oasele mele.

15. Și Duh peste fața mea a venit și s-au înfiorat perii și cărnurile mele.

16. M-am ridicat și nu am cunoscut. Am văzut și nu era chip înaintea ochilor mei [οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου], ci decât adiere și glas auzeam [ἀλλ᾽ ἢ αὔραν καὶ φωνὴν ἤκουον][7].

17. Căci ce [τί γάρ], nu va fi curat cel muritor înaintea Domnului [μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον Κυρίου] sau, din faptele Lui, omul [nu va fi] fără pată [ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων Αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνήρ]?

18. Dacă în slujitorii Lui nu Se încrede și în Îngerii Lui ceva stricat a văzut [σκολιόν τι ἐπενόησεν][8],

19. atunci pe cei care locuiesc [în] case de luturi [οἰκίας πηλίνας], din care și ei [, ca și noi,] din același lut suntem [ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἐσμεν], [Dumnezeu] i-a lovit pe ei [în] chipul moliei [ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον].

20. Și de dimineață [și] până seara nu mai sunt, pentru că, neputând lor înșilor să-și ajute, au pierit.

21. Căci [El] a suflat asupra lor și s-au uscat. [Și] au pierit, pentru că [erau] neavând ei înțelepciune [μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν].

---

[7] A avut o vedere extatică.

[8] Căderea Îngerilor, care au devenit demoni.

Capitolul 5

1. Și cheamă, dacă cineva ție [te] va asculta sau dacă vreunul [din] Îngerii cei Sfinți vei vedea!

2. Căci și pe cel nebun îl omoară urgia, iar rătăcind îl omoară râvna [πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος].

3. Iar eu i-am văzut pe cei nebuni rădăcină punând, dar îndată le-a fost mâncată mâncarea lor.

4. Să fie departe fiii lor de mântuire și să fie batjocoriți în ușile celor mai mici și nu va fi cel care izbăvește.

5. Căci pe cele pe care le-au adunat, cei Drepți le vor mânca, iar din cele rele nu vor fi scoși, [ca] să se istovească tăria lor.

6. Căci nu are să iasă osteneală din pământ, nici trudă [nu] se va ridica din munți,

7. ci omul se naște [cu] osteneală [ἀλλὰ ἄνθρωπος γεννᾶται κόπῳ], iar puii vulturului [la] cele înalte zboară.

8. Dar nu însă, ci eu mă voi ruga Domnului și pe Domnul, pe Stăpânul tuturor voi chema,

9. pe Cel care face [lucruri] mari și nepătrunse, slăvite și minunate, al cărora nu este număr.

10. Pe Cel care dă ploaie pe pământ, pe Cel care trimite ploaie peste cel de sub cer,

11. pe Cel care îi face pe cei smeriți întru înălțime și ridicându-i pe cei pieriți,

12. împăcând sfaturile celor pricepuți și nu vor face mâinile lor [lucrul] cel adevărat,

13. Cel care îi prinde pe cei înțelepți în gândire[a lor] și a uimit sfatul celor mult-încurcați.

14. Ziua va întâmpina lor întuneric, iar [la] amiază [vor ajunge] să pipăie la fel [cu] noaptea.

15. Și să piară în război, și cel neputincios să iasă din mâna stăpânitorului.

16. Și să fie celui neputincios nădejde și gura celui nedrept să se închidă.

17. Și fericit [este] omul pe care l-a mustrat Domnul. Și mustrarea Atotțiitorului nu tăgădui [νουθέτημα δὲ Παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου]!

18. Căci El face a durea și iar reface, lovit-a și mâinile Lui au vindecat [αἱ χεῖρες Αὐτοῦ ἰάσαντο].

19. De 6 ori din nevoi te va scoate, iar în cea de a 7-a nu are să se atingă de tine cel rău.

20. În foamete te va mântui din moarte și în război din mâna fierului te va dezlega.

21. De biciul limbii te va ascunde și nu ai să te temi de cele rele care vin.

22. [Pe] cei nedrepți și [pe] cei fărădelege vei batjocori și de fiarele cele sălbatice nu ai să te temi.

23. Căci fiarele cele sălbatice vor trăi în pace ție [cu tine].

24. Atunci vei cunoaște că va trăi în pace casa ta și mâncarea cortului tău nu are să păcătuiască.

25. Și vei cunoaște că [este] multă sămânța ta și fiii tăi va [vor] fi ca iarba câmpului.

26. Și vei veni în mormânt ca un grâu copt [ἐλεύσῃ δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὥριμος], la vreme secerându-se, sau ca o grămadă de snopi la arie, la ceasul [ei] aducându-se.

27. Iată, pe acestea așa le-am cercetat [și] acestea sunt [cele] pe care le-am auzit! Iar tu cunoaște ție ce ai făcut!”.

Capitolul 6

1. Și, răspunzând, Iov zice:

2. „Căci dacă [ar fi] cineva stând [de partea mea], [ar face] să stea urgia mea și durerile mele să le ridice în jugul împreună,

3. și atunci mai grele [decât] nisipul [de pe] malul mării va fi [vor fi]. Dar, [după] cum se pare, cuvintele mele este [sunt] netrebnice[9].

4. Căci săgețile Domnului [βέλη Κυρίου] este [sunt] în trupul meu, a căror mânie a lor îmi bea sângele meu [ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα]. [Și] când [vreau] să încep a vorbi, [ele][10] mă înțeapă.

5. Căci, de ce nu în zadar va striga măgarul sălbatic? Sau, mai degrabă, boabe căutând? Dar dacă și boul va rupe glas, în iesle având mâncăruri?

6. Dacă se va mânca pâinea fără sare? Dar, și dacă este gust în cuvintele cele deșarte [εἰ δὲ καὶ ἔστιν γεῦμα ἐν ῥήμασιν κενοῖς]?

7. Căci nu poate sufletul meu să se oprească. Căci [în] răcnet văd boabele mele, precum [este] mirosirea leului.

8. Căci dacă [Domnul este] să dea și [are] să-mi vină cererea mea[11], [atunci] și nădejdea mea [are] să-mi dea Domnul.

9. Începând Domnul, rănească-mă! Dar, [până] întru sfârșit, să nu mă omoare!

10. Și să îmi fie mie cetatea mormânt, asupra căreia, peste ziduri, săream peste ea. Nu am să mă

---

[9] Sunt fără valoare.

[10] Săgețile Domnului.

[11] Dacă am să primesc de la El un răspuns la cererea, la rugăciunea mea.

cruț, căci nu am mințit cuvintele cele sfinte ale Dumnezeului meu.

11. Căci pentru ce [este] tăria mea? Că rabd? Sau care [este] vremea mea? Că îndură sufletul meu?

12. Nu tărie a pietrelor [este] tăria mea? Sau cărnurile mele sunt de arămuri?

13. Sau nu în El am nădăjduit? Dar ajutorul de la mine se îndepărtează[12].

14. M-a părăsit mila [ἀπείπατό με ἔλεος][13], iar supravegherea/ cercetarea Domnului m-a trecut cu vederea [ἐπισκοπὴ δὲ Κυρίου ὑπερεῖδέν με].

15. Nu m-au văzut cei mai aproape ai mei [οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου]. Precum pârâul sfârșindu-se sau precum valul m-au trecut.

16. Care la mine luau aminte [cândva], acum au căzut mie precum zăpada sau gheața întărită.

17. Precum [zăpada], topindu-se, [și] căldură făcându-se, nu s-a cunoscut care era,

18. așa și eu am fost părăsit de către toți [οὕτως κἀγὼ κατελείφθην ὑπὸ πάντων] și am pierit [ἀπωλόμην δὲ] și m-am făcut cel fără de casă [καὶ ἔξοικος ἐγενόμην].

19. Vedeți căile temanilor, drumurile sabeilor, cei care vedeți!

20. Și rușine vor datora cei care au nădăjduit în cetăți și [în] bani.

21. Dar încă și voi ați pus piciorul mie [peste mine] fără milă [ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως]. Așa că, văzând a mea rană, temeți-vă!

22. Căci pentru ce [s-a făcut aceasta]?

---

[12] Ajutorul lui Dumnezeu.

[13] Mila lui Dumnezeu.

Oare am cerut ceva de la voi? Sau de tărie de la voi am nevoie?

23. Așadar, [vreți] să mă mântuiți de vrăjmași? Sau de mâna stăpânitorilor să mă izbăviți?

24. Învățați-mă și eu voi tăcea! Dacă [întru] ceva m-am înșelat, explicați-mi mie!

25. Dar, [după] cum se pare, cuvintele cele netrebnice [sunt] ale celui adevărat. Căci nu de la voi cer [eu] tărie,

26. nici [nu] va înceta mustrarea voastră cuvintele mele, căci nu voi răbda cuvântul glasului vostru.

27. Afară de aceea că asupra orfanului cădeți și săriți pe prietenul vostru.

28. Și acum, căutând întru fața voastră, nu voi minți.

29. Așadar, ședeți și să nu fie nedrept [cuvântul vostru]! Și iarăși, cu cel Drept, veniți împreună!

30. Căci nu este în limba mea nedreptate. Sau gâtul meu nu gândește [cu] înțelegere?

Capitolul 7

1. Care din două: nu ispită este viața omului pe pământ sau ca a zilierului celui vremelnic [este] viața lui?

2. Sau ca un slujitor temându-se de domnul său și câștigând umbră? Sau ca un zilier așteptându-și plata sa?

3. Așa și eu am răbdat lunile cele deșarte și nopțile durerilor îmi sunt date mie.

4. Dacă am să dorm, zic: „Când [este] ziuă?". Iar când am să mă scol, iarăși [zic]: „Când [este] noapte?". Și plin sunt de dureri de seara [și] până dimineața.

5. Și se amestecă trupul meu în putreziciunea viermilor [φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων], iar [eu] mă topesc [pe] bulgării pământului de la puroiul răzuit [τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρος ξύων].

6. Și viața mea este mai ușoară [decât] vorbirea și a pierit în nădejde deșartă.

7. Așadar, adu-Ți aminte că duhul meu [este] viața [mea] [μνήσθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωὴ] și nu se va mai întoarce ochiul meu să vadă bine [καὶ οὐκέτι ἐπανελεύσεται ὁ ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν]!

8. Nu mă va [mai] privi în jur ochiul privindumă [care mă privește]. Ochii Tăi [sunt] în mine [οἱ ὀφθαλμοί Σου ἐν ἐμοί] și [eu] nu mai sunt [καὶ οὐκέτι εἰμὶ],

9. ca un nor curățindu-se din cer. Căci dacă omul are să coboare întru Iad [ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος

καταβῇ εἰς Ἅδην], nu are să mai urce [οὐκέτι μὴ ἀναβῇ],

10. nici nu are să se mai întoarcă încă întru casa sa și nici nu are să-l mai cunoască pe el încă locul său.

11. Așadar, încă nici eu [nu] voi cruța gura mea, [ci] voi vorbi în nevoie fiind. [Căci] voi deschide amărăciunea sufletului meu [πικρίαν ψυχῆς μου] apăsându-mă [care mă apasă].

12. Care din două: mare[14] sunt sau balaur? Căci ai pus[15] peste mine strajă.

13. Am zis că „mă va mângâia patul meu și voi aduce către mine cuvânt propriu culcușului meu".

14. Mă înspăimânți[16] [cu] vise [ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίοις] și în vedenii mă uimești [καὶ ἐν ὁράμασίν με καταπλήσσεις].

15. Vei izbăvi de la duhul meu sufletul meu [ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχήν μου] și de la moarte oasele mele [ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστᾶ μου]?

16. Căci nu întru veac voi trăi, ca să rabd îndelung. Pleacă[17] de la mine, căci deșartă [este] viața mea!

17. Căci ce este omul, că l-ai mărit pe el sau că iei aminte întru el?

18. Sau cercetarea lui vei face până dimineața și întru odihnă pe el îl vei judeca?

19. Până ce [când] nu mă lași și nici [nu] mă trimiți? Până când am să înghit scuipatul meu în durere?

---

[14] Se refere la marea de apă.

[15] Se referă la Dumnezeu.

[16] Tot cu referire la Dumnezeu.

[17] De asemenea raportându-se la Dumnezeu. Vorbind către El acest lucru.

20. Dacă eu am păcătuit, ce pot Ție să-Ți fac, Cel care Te arăți peste mintea oamenilor? Pentru ce m-ai pus învinuitorul Tău, iar eu sunt peste Tine povară?

21. Și pentru ce nu ai făcut fărădelegii mele uitare și curăție păcatului meu? Dar acum întru pământ voi merge și ridicându-mă dimineața devreme nu mai sunt [nu voi mai fi]”.

Capitolul 8

1. Și răspunzând Baldad Safhitis [Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης], zice:

2. „Până ce [când] vei spune acestea, [în] duhul cel cu multe cuvinte al gurii tale [πνεῦμα πολυρῆμον τοῦ στόματός σου]?

3. Oare Domnul va face nedreptate judecând sau Cel care a făcut toate [ὁ τὰ πάντα ποιήσας] va tulbura pe cel Drept?

4. Dacă fiii tăi au păcătuit înaintea Lui, [ei] au trimis în mână fărădelegea lor [ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν].

5. Iar tu, ridică-te dis-de-dimineață către [σὺ δὲ ὄρθριζε πρὸς] Domnul Atotțiitorul rugându-te [Κύριον Παντοκράτορα δεόμενος]!

6. Dacă ești curat și adevărat [εἰ καθαρὸς εἶ καὶ ἀληθινός], îți va asculta ruga ta [δεήσεως ἐπακούσεταί σου] și îți va înapoia ție locuința dreptății [ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιο-σύνης].

7. Atunci va [vor] fi puține cele dintâi ale tale, iar cele de pe urmă ale tale [vor fi] negrăit de multe.

8. Căci întreabă neamul cel dintâi și caută după neamul părinților [tăi]!

9. Căci de ieri suntem și nu știm. Căci umbră este viața noastră pe pământ [σκιὰ γάρ ἐστιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος].

10. Cu adevărat, nu aceștia te vor învăța și îți vor vesti și din inimă vor scoate cuvinte [καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσιν ῥήματα]?

11. Oare crește papirusul [πάπυρος][18] fără apă sau se va înălța butomonul [βούτομον][19] fără băutură?

12. Încă fiind pe rădăcină și nu are să fie secerată? Mai înainte să bea toată iarba, [oare] nu se usucă?

13. De aceea, așa va [vor] fi cele din urmă ale tuturor celor care uită [voia] Domnului, căci nădejdea celui neevlavios va pieri.

14. Căci nelocuită va fi casa sa și păianjenul îl va izgoni [din] cortul său.

15. Dacă are să se sprijinească casa sa, nu are să stea, iar apucându-se el, nu are să rabde.

16. Căci umed este de soare [ὑγρὸς γάρ ἐστιν ὑπὸ ἡλίου] și din putreziciunea lui odrasla lui va ieși [καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται].

17. Pe adunarea pietrelor va dormi și în mijlocul pietrelor ascuțite va trăi.

18. Dacă are să-l înghită[20], locul îl va minți pe el. [Oare] nu ai văzut acestea?

19. Că[ci] pieirea neevlaviosului așa [este]. Și din pământul altora va odrăsli.

20. Căci Domnul nu are să-l alunge pe cel fără de răutate și tot darul celui neevlavios nu va primi.

21. Și gura celor adevărați o va umple de râs [ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος],

---

[18] Așa arată planta de papirus: https://en.wikipedia.org/wiki/Cyperus_papyrus.

[19] O plantă de apă care arată astfel: https://en.wikipedia.org/wiki/Butomus.

Corelativul lui βούτομον în *Biblia de la 1688* este *trestie*. Însă florile butomonului nu seamănă cu cele ale trestiei și nici cu ale papurii.

[20] Dacă are să-l înghită păcatul.

iar buzele lor de mărturisire [τὰ δὲ χείλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως].

22. Și vrăjmașii lor se vor îmbrăca [în] rușine, iar locuința neevlaviosului nu va [mai] fi”.

Capitolul 9

1. Și răspunzând Iov, zice:

2. „Cu adevărat, am știut că așa este. Căci cum va fi muritorul cel Drept în fața Domnului?

3. Căci dacă are să vrea să se judece [cu] El, nu are să-i asculte lui, ca să nu vorbească împotrivă din buze față de vreun cuvânt al Lui.

4. Căci înțelept[21] este [cu] mintea, tare și mare. [Și] cine, tare făcându-se înaintea Lui, a răbdat[22]?

5. Cel care învechește munții și [ei] nu au știut. Cel care îi răstoarnă pe ei [în] urgie.

6. Cel care clatină [pământul] de sub cer din temelii, iar stâlpii lui se clatină.

7. Cel care zice soarelui și nu răsare, iar deasupra stelelor pecetluiește.

8. Cel care singur a întins cerul [ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος] și umblă pe mare ca pe pământ [καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ᾽ ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης].

9. Cel care face Pleiada [Πλειάδα][23] și Luceafărul de seară [Ἕσπερον][24] și Arcturos [Ἀρκτοῦρον][25]/ Păzitorul ursului[26] și cămările vântului de miazăzi [καὶ ταμίεια νότου].

10. Cel care face cele mari și nepătrunse, slăvite și minunate, cărora nu este număr.

---

[21] Se referă la Dumnezeu.

[22] Puterea Sa.

[23] A se vedea: https://ro.wikipedia.org/wiki/Pleiadele.

[24] Idem: https://ro.wikipedia.org/wiki/Luceafăr.

[25] Am transliterat forma de N. În text este Ac.

[26] A se vedea: https://en.wikipedia.org/wiki/Arcturus.

11. Dacă are să mă întreacă, nu am să văd, iar dacă are să mă treacă[27], nici că am cunoscut.

12. Dacă are să izbăvească, cine Îl va întoarce? Sau cine va zice Lui: „Ce ai făcut?”.

13. Căci El a întors urgia. De către El au fost supuși chiții cei de sub cer.

14. Iar dacă are să mă asculte, va judeca cu adevărat cuvintele mele?

15. Căci și dacă am să fiu Drept, nu mă va asculta, [dar] judecății Lui mă voi ruga [τοῦ κρίματος Αὐτοῦ δεηθήσομαι].

16. Și dacă am să[-L] chem și are să [mă] asculte, nu cred că m-a ascultat [m-ar asculta].

17. [Oare] nu [cu] întuneric are să mă piardă? Iar sfărâmările mele cele multe au fost făcute în zadar.

18. Căci nu-mi îngăduie să răsuflu, ci m-a umplut de amărăciune.

19. Căci [El] apucă [cu] tărie. Așadar, cine judecății Lui se va împotrivi?

20. Căci dacă am să fiu Drept, gura mea va fi neevlavioasă, iar dacă am să fiu fără prihană, strâmb voi ieși.

21. Căci dacă am fost neevlavios, nu am cunoscut [cu] sufletul [meu]. Numai că, [pentru aceasta], viața mi se ia mie.

22. Pentru aceasta am zis: „Cel mare și stăpânitorul pierde urgia.

23. Căci cei netrebnici [sunt] în moarte minunată[28], dar cei Drepți sunt batjocoriți.

24. Căci au fost dați întru mâinile neevlaviosului. Fețele judecătorilor ea le acoperă. Iar dacă nu [este] El, cine este?”.

---

[27] Cu vederea.

[28] Au parte de o moarte „bună” în aparență.

25. Iar viața mea este mai ușoară [decât] a unui alergător. Au fugit și nu au văzut.

26. Și, cu adevărat, este [și] corăbiilor o urmă a căii, sau a vulturului zburând, căutând mâncare?

27. Căci și dacă am să zic, voi uita grăind, [iar] aplecându[-mă cu] fața, voi suspina.

28. Mă clatin [cu] toate mădularele [mele], căci am cunoscut că nu nevinovat mă vei lăsa[29].

29. Iar întrucât sunt neevlavios, de ce nu am murit?

30. Căci [și] dacă am să mă spăl [cu] zăpadă și dacă am să mă curățesc [cu] mâinile cele curate,

31. [Tu] destul în murdărie m-ai cufundat și m-a urât veșmântul [meu].

32. Căci nu ești om ca [și] mine, căruia îi voi lupta împotrivă, ca să venim împreună întru judecată.

33. Doar dacă era mijlocitorul nostru [ὁ μεσίτης ἡμῶν][30], și mustrând și ascultând între amândoi.

34. Lasă de la mine toiagul[31] și frica lui să nu mă răsucească!

35. Și [astfel] nu am să mă [mai] tem, ci voi vorbi, căci așa nu mă [mai] ascund.

---

[29] În relație cu Dumnezeu. Pentru că El îi va arăta păcatele pe care el nu le cunoaște.

[30] Sintagma „mijlocitorul nostru” e unică în LXX. Însă cuvântul *mijlocitor* va fi folosit în NT pentru Hristos Domnul.

[31] Adică pedeapsa dumnezeiască.

Capitolul 10

1. Ostenind [cu] sufletul meu, suspinând, voi dezlega către El cuvintele mele. Voi vorbi, cuprinzându-mă [cu] amărăciunea sufletului meu,

2. și voi zice către Domnul: „Nu mă învăța a fi neevlavios! Și pentru ce așa m-ai judecat?

3. Cu adevărat, bine [Îți este] Ție dacă am să fac nedreptate? Că[ci] am să tăgăduiesc lucrurile mâinilor Tale [ἔργα χειρῶν Σου]. Dar [cu] [la] sfatul[32] celor neevlavioși ai luat aminte?

4. Cu adevărat, precum cel muritor vede, vezi [Tu]? Sau, precum vede omul, vei privi?

5. Cu adevărat, viața Ta este omenească sau anii Tăi [sunt] de bărbat?

6. Că ai căutat fărădelegea mea și păcatele mele le-ai cercetat.

7. Căci ai cunoscut că nu am fost neevlavios. Dar cine este cel care se izbăvește din mâinile Tale [ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν Σου ἐξαιρούμενος]?

8. Mâinile Tale m-au zidit și m-au făcut [αἱ χεῖρές Σου ἔπλασάν με καὶ ἐποίησάν με]. [Dar] după acestea, schimbându-mă, m-ai lovit.

9. Amintește-Ți că [din] lut m-ai zidit [μνήσθητι ὅτι πηλόν με ἔπλασας] și întru pământ iarăși mă întorci [εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις]!

10. Cu adevărat, nu precum laptele m-ai muls și m-ai închegat asemenea brânzei?

11. [Cu] piele și carne

---

[32] Pentru că βουλῇ e în dativ, el trebuie precedat de prepoziția *cu*. Însă aici, pentru a se înțelege mesajul, trebuie prepoziția *la*. De aceea l-am pus atât pe *cu*, cât și pe *la* între paranteze drepte.

m-ai îmbrăcat [δέρμα καὶ κρέας με ἐνέδυσας] și [cu] oase și [cu] mușchi m-ai încordat [ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις με ἐνεῖρας].

12. Și viață și milă ai pus pentru mine [ζωὴν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ᾽ ἐμοί], iar cercetarea Ta a păzit duhul meu [ἡ δὲ ἐπισκοπή Σου ἐφύλαξέν μου τὸ πνεῦμα].

13. Acestea având în[tru] Tine, am știut că [pe] toate le poți [οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι] și nimic [nu-Ți este] Ție cu neputință [ἀδυνατεῖ δέ Σοι οὐθέν].

14. Căci și dacă am să păcătuiesc, mă păzești, iar de fărădelege nu m-ai făcut nevinovat.

15. Căci și dacă neevlavios am să fiu, vai de mine! Iar dacă am să fiu Drept, nu pot să [mă] îndrept, căci sunt plin de necinste.

16. Căci mă prind ca leul întru înjunghiere. Și, iarăși schimbându-mă, cu frică mă nimicești,

17. înnoind asupra mea încercarea mea. Și [cu] urgie mare mie Te-ai făcut și ai adus peste mine ispite [πειρατήρια].

18. Că[ci], atunci de ce m-ai scos din pântece și nu am murit? Iar ochiul pe mine nu m-a văzut [ὀφθαλμὸς δέ με οὐκ εἶδεν] [nu mă văzuse][33]

19. și, precum [am fost] nefiind [καὶ ὥσπερ οὐκ ὢν], m-am făcut [ἐγενόμην][34]. Căci de ce din pântece, întru mormânt, nu m-am izbăvit?

20. Cu adevărat, nu puțină este vremea vieții mele? Lasă-mă să [mă] odihnesc puțin [ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν],

21. mai înainte ca să merg, de unde nu mă voi mai întoarce!”. [Adică] întru pământ întunecos

---

[33] Nu mă văzuse niciun ochi până să mă nasc.

[34] Și eu, cel care mai înainte nu eram, prin lucrarea lui Dumnezeu am venit întru existență.

[εἰς γῆν σκοτεινὴν] și neguros [καὶ γνοφεράν],

22. întru pământ de întuneric veșnic [εἰς γῆν σκότους αἰωνίου], [în] care nu este lumină [οὗ οὐκ ἔστιν φέγγος] și nici a vedea viața muritorilor [οὐδὲ ὁρᾶν ζωὴν βροτῶν]”.

Capitolul 11

1. Și răspunzând Sofar Mineosul [Σωφαρ ὁ Μιναῖος], zice:

2. „Cel care grăiește cele multe, [oare] și auzul va auzi? Sau și cel care grăiește bine gândește a fi Drept? [De aceea,] binecuvântat [este] cel născut de femeie [cu] puțină viață.

3. Nu fi mult în cuvinte, căci nu este cel care se luptă împotriva ție [ta]!

4. Căci nu zice că: „Curat sunt [cu] faptele și fără prihană înaintea Lui”!

5. Dar cum Domnul are să grăiască către tine și va deschide buzele Lui cu tine?

6. Apoi îți va vesti ție puterea înțelepciunii, că îndoit va fi celor ca tine. Și atunci vei cunoaște că cele vrednice ție ți-au ieșit de la Domnul, [pentru cele] care ai păcătuit.

7. Cu adevărat, urma Domnului vei afla sau întru cele din urmă, pe care le-a făcut Atotțiitorul, ai ajuns?

8. Înalt [este] cerul. Și ce vei face? Și ce ai știut mai adânci [decât] cele [care sunt] în Iad

9. sau mai lungi [decât] măsura pământului sau lărgimea mării?

10. Iar dacă le va nimici pe toate, cine va zice Lui: „Ce ai făcut?”.

11. Căci El a cunoscut lucrurile celor fărădelege și, văzând pe cele fără de loc [ἰδὼν δὲ ἄτοπα], nu le va trece cu vederea.

12. Și omul în alt fel înoată [cu] cuvintele, iar cel muritor, cel născut al femeii, asemenea [este cu] măgarul pustiei [ἴσα ὄνῳ ἐρημίτῃ].

13. Căci dacă tu ai pus curată inima ta și îndoi mâinile către El,

14. dacă este ceva fărădelege în mâinile tale, departe fă pe El de la tine! Iar nedreptatea în locașul tău să nu petreacă!

15. Căci astfel va lua foc fața ta ca apa cea curată și te vei dezbrăca de murdărie și nu ai să te temi.

16. Și osteneala o vei uita ca valul trecând și nu te vei înfricoșa.

17. Iar rugăciunea ta [va fi] ca luceafărul și de la amiază îți va răsări ție viața.

18. Și nădăjduind vei fi, că îți este ție nădejde. Și din grijă și îngrijorare îți va ieși ție pacea.

19. Căci vei fi liniștit și nu va fi cel care să se războiască cu tine. Și, schimbându-se, mulți se vor ruga ție.

20. Și mântuirea pe ei îi va părăsi, căci nădejdea lor [este] pieire. Iar ochii celor neevlavioși se vor topi [ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται]”.

Capitolul 12

1. Și răspunzând Iov, zice:
2. „Apoi [însă], voi sunteți oameni. [Oare] cu adevărat, cu voi va muri înțelepciunea [μεθ᾽ ὑμῶν τελευτήσει σοφία]?
3. Și mie [în mine] inima este ca a voastră [κἀμοὶ μὲν καρδία καθ᾽ ὑμᾶς ἐστιν],
4. căci omul cel Drept și fără de prihană s-a făcut întru batjocură.
5. Căci întru vremea cea hotărâtă [εἰς χρόνον τακτὸν] a fost pregătit să cadă sub alții și casele lui a fi [să fie] prădate de cei fărădelege.
6. Dar însă nu [trebuie să fie aceasta], ci nimeni să nu nădăjduiască, rău fiind, [că] nevinovat va fi[35]! Câți întărâtă pe Domnul, cum [cred oare că] nu va fi și încercarea [ἔτασις] lor?
7. Ci încă întreabă pe cele cu patru picioare, dacă ție au să-ți vorbească, [cât] și păsările cerului, dacă ție au să-ți vestească!
8. Și spune-i pământului, dacă ție are să-ți explice, și îți vor tâlcui ție peștii mării!
9. Cine nu a cunoscut în[să din] toate acestea, că mâna Domnului a făcut acestea[36]?
10. Dacă [oare] nu în mâna Lui [μὴ ἐν χειρὶ Αὐτοῦ] [este] sufletul tuturor celor vii [ψυχὴ πάντων τῶν ζώντων] și duhul a tot omul [καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου]?
11. Căci urechea cuvintele le distinge, iar gâtul grânele le gustă.
12. În multa vreme [este] înțelepciunea,

---

[35] Înaintea lui Dumnezeu.

[36] Că mâna Lui a făcut toate lucrurile cele create.

iar în multa viață [este] cunoașterea.

13. Cu El [sunt] înțelepciunea și puterea, al Lui e sfatul și [a Lui este] înțelegerea.

14. Dacă [El] are să doboare [ἐὰν καταβάλῃ], cine va zidi [τίς οἰκοδομήσει] [ceea ce El a stricat]? Dacă are să închidă [mila Lui] împotriva oamenilor [ἐὰν κλείσῃ κατὰ ἀνθρώπων], cine o va deschide [τίς ἀνοίξει][nouă]?

15. Dacă [El] are să oprească apa, va usca pământul, iar dacă o va dezlega, l-a nimicit pe el, distrugându-l.

16. Cu El [sunt] puterea și tăria, [și ale] Lui [sunt] cunoașterea și înțelegerea.

17. Ducând sfetnici robiți, iar pe judecătorii pământului i-a uimit.

18. Așezând împărați pe tronuri și a legat [cu] brâu mijlocurile lor.

19. Trimițând preoți robiți, iar pe stăpânitorii pământului i-a ruinat.

20. Împăcând buzele credincioșilor, iar înțelegerea celor mai bătrâni a cunoscut-o.

21. Turnând necinste peste stăpânitori, iar pe cei smeriți i-a vindecat.

22. Descoperind adâncuri din întuneric [ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους] și a scos întru lumină umbra morții [ἐξήγαγεν δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου].

23. Rătăcind neamuri și pierzându-le pe ele, răsturnând neamuri și povățuindu-le pe ele.

24. Împăcând inimile stăpânitorilor pământului și rătăcindu-i pe ei [în] calea pe care nu au știut-o,

25. [ca] să pipăie întuneric [ψηλαφήσαισαν σκότος] și nu lumină, și [ei] să rătăcească ca cel care este beat.

Capitolul 13

1. Iată, acestea a văzut ochiul meu și a auzit urechea mea!

2. Și am cunoscut câte și voi cunoașteți și nu sunt mai neînțelegător decât voi.

3. Dar [eu] însă nu [voi face aceasta], ci eu către Domnul voi grăi și voi mustra înaintea Lui, dacă are să voiască.

4. Dar voi sunteți doctori nedrepți și toți vindecători de cele rele.

5. Să fie dar vouă să tăceți și [cuvântul meu] va ieși vouă întru înțelepciune.

6. Ascultați mustrarea gurii mele și [la] judecata buzelor mele luați aminte!

7. Dacă [oare] nu înaintea Domnului vorbiți și înaintea Lui rostiți [cu] viclenie?

8. Cu adevărat vă veți retrage? [Mai degrabă,] și voi înșivă faceți-vă judecători!

9. [Căci este] într-adevăr [lucru bun], dacă Binele[37] are să vă cerceteze pe voi. Căci dacă le veți face pe toate [cele bune], veți fi adăugați Lui [προστεθήσεσθε Αὐτῷ].

10. [Însă cu] nimic mai puțin vă va mustra pe voi [οὐθὲν ἧττον ἐλέγξει ὑμᾶς], și [cu atât mai mult] dacă, și pe ascuns, de fețe[le oamenilor] vă veți minuna [εἰ δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπα θαυμάσετε].

11. Care din amândouă: nu înfricoșările Lui vă răsucește [răsucesc] pe voi și frica de la El va cădea vouă?

12. Și va scoate trufia voastră ca cenușa și trupul cel de lut.

---

[37] Binele este aici corelativul lui Dumnezeu.

13. Tăceți ca să vorbesc și să mă odihnesc de mânie!

14. Luând cărnurile mele [cu] dinții, iar sufletul meu îl voi pune în mâna [ψυχὴν δέ μου θήσω ἐν χειρί] [mea].

15. Dacă Stăpânitorul are să mă supună, când [acest lucru l-a] și început, cu adevărat însă voi vorbi și voi mustra înaintea Lui.

16. Și aceasta îmi va ieși întru mântuire [καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν], căci nu va intra viclenia înaintea Lui [οὐ γὰρ ἐναντίον Αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται].

17. Ascultați, ascultați cuvintele mele, căci voi vesti vouă ascultându-vă!

18. Iată, eu sunt aproape de judecata mea! Că[ci] eu am cunoscut [că] Drept mă voi arăta.

19. Căci cine este cel care va fi judecat mie [τίς γάρ ἐστιν ὁ κριθησόμενός μοι][se va judeca cu mine]? Că[ci] acum voi tăcea și voi lipsi.

20. Și [în] două [lucruri] îmi vei folosi [și] atunci de la fața Ta nu mă voi ascunde:

21. mâna [Ta] de la mine îndepărteaz-o [τὴν χεῖρα ἀπ᾽ ἐμοῦ ἀπέχου][38] și frica Ta să nu mă uimească [καὶ ὁ φόβος Σου μή με καταπλησσέτω]!

22. Apoi eu Te voi chema și Îți voi asculta Ție. Sau eu Îți voi grăi [Ție] și Ție Îți voi da răspuns.

23. Cât de mari sunt păcatele mele și fărădelegile mele? Învață-mă care sunt!

24. Pentru ce de mine Te ascunzi [διὰ τί ἀπ᾽ ἐμοῦ κρύπτῃ] și îmi povățuiești pe cel potrivnic Ție [ἥγησαι δέ με ὑπεναντίον Σοι]?

25. Cu adevărat, ca o frunză mișcându-se de vânt

---

[38] Adică pedeapsa cu care l-a pedepsit.

vei fi evlavios[39] sau ca iarba purtându-se de vânt mi Te împotrivești mie?

26. Că ai scris împotriva mea cele rele [ὅτι κατέγραψας κατ᾽ ἐμοῦ κακά] și ai pus în jurul meu păcatele tinereții [περιέθηκας δέ μοι νεότητος ἁμαρτίας].

27. Și ai pus piciorul meu în piedică și m-ai păzit [în] toate faptele [mele] și întru rădăcinile picioarelor mele ai venit [εἰς δὲ ῥίζας τῶν ποδῶν μου ἀφίκου],

28. [Tu, fiind Cel] care învechește ca burduful sau ca o haină mâncată de molii.

[39] Sfântul Iov e tot în dialog cu Dumnezeu.

Capitolul 14

1. Căci muritorul născut [din] femeie [este] puțin-viețuitor și plin de urgie.

2. Sau ca floarea înflorind a căzut și a fugit ca umbra și nu are să stea.

3. [Oare] nu și acestuia cuvânt i-ai făcut și pe acesta l-ai făcut să intre în judecată înaintea Ta?

4. Căci cine va fi curat de murdărie? Cu siguranță, nimeni,

5. [chiar] dacă și [numai] o zi [ar fi] viața lui pe pământ. Dar nenumărate sunt lunile lui lângă Ție [Tine]. Întru vreme l-ai pus și nu are să treacă.

6. Depărtează-Te de la el, ca să se liniștească și să binevoiască viața ca [și] zilierul!

7. Căci este nădejde pomului. Căci dacă are să se taie, încă va înflori și vlăstarul lui nu are să se sfârșească.

8. Căci dacă are să îmbătrânească în pământ rădăcina lui și în piatră are să se sfârșească trunchiul lui,

9. de la mirosul apei va înflori [ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος ἀνθήσει] și va face recoltă ca [unul] nou sădit.

10. Dar omul, murind, se duce, și muritorul, căzând, nu mai este.

11. Căci, [cu] vremea, se împuținează marea, iar râul, pustiindu-se, s-a uscat,

12. dar omul, adormind [κοιμηθεὶς], nu are să mai învie, până [când] cerul nu are să se coasă [οὐ μὴ συρραφῇ]. Și [cei adormiți] nu se va [vor] mai trezi din somnul lor.

13. Căci dacă m-ai fi păzit [măcar] în Iad și m-ai fi ascuns până are să-Ți treacă urgia Ta și are să-mi rânduie [ai să-mi rândui] vreme, în care pomenirea mea vei face [ἐν ᾧ μνείαν μου ποιήσῃ]!

14. Căci dacă are să moară omul, va trăi terminându-și zilele vieții lui. Voi răbda până iarăși am să mă fac [ὑπομενῶ ἕως ἂν πάλιν γένωμαι] [bine].

15. Apoi, eu Te voi chema și Ție Îți voi asculta. Iar lucrurile mâinilor Tale nu le lepăda [μὴ ἀποποιοῦ]!

16. Și ai numărat obiceiurile mele și nu are să Te treacă nimic [din] păcatele mele [καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ Σε οὐδὲν τῶν ἁμαρτιῶν μου].

17. Și ai pecetluit fărădelegile mele în[tru] pungă [ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν βαλλαντίῳ] și ai însemnat, dacă ceva fără de voie am păcătuit [ἐπεσημήνω δέ εἴ τι ἄκων παρέβην].

18. Și încă muntele căzând va cădea și piatra se va învechi din locul ei.

19. Apele au zdrobit pietre și a[u] inundat apele cele mai înalte ale malului pământului [ὕπτια τοῦ χώματος τῆς γῆς]. Și răbdarea omului ai nimicit.

20. L-ai împins pe el întru sfârșit și se duse. A venit peste lui [el] fața [Ta] și l-ai trimis.

21. Și mulți făcându-se fiii lui, nu a știut [acest lucru]. Iar dacă puțini au să se facă, nu cunoaște.

22. Ci doar trupul lui l-au îndurerat, iar sufletul său a plâns”.

Capitolul 15

1. Și răspunzând Elifas Temanitis, zice:
2. „Dacă [este] cel înțelept, răspunsul îl va da Duhul înțelegerii. Și a umplut durerea pântecelui,
3. mustrând în cuvintele care nu se cuvine [cuvin și] în cuvintele care [nu au] niciun folos.
4. Și nu tu ai alungat frica și ai săvârșit cuvintele acestea înaintea Domnului?
5. Vinovat ești [întru] cuvintele gurii tale [și] nici [nu] ai judecat cuvintele stăpânitorilor.
6. Să te mustre gura ta și nu eu. Și buzele tale vor mărturisi împotriva ta.
7. Căci ce? Nu [cumva] mai întâi [decât toți] oamenii ai fost născut? Sau mai înainte de nisipuri ai fost zidit?
8. Sau rânduiala Domnului ai auzit și întru tine a ajuns înțelepciunea?
9. Căci ce ai cunoscut, care [noi] nu am cunoscut? Sau ce înțelegeai, care nu [înțelegeam] și noi?
10. Și încă [ești] bătrân și încă vechi în[tru] noi, mai greu [decât] tatăl tău [cu] zilele?
11. Puține [sunt cele] pe care le-ai păcătuit, [pentru puține] ai fost biciuit, cu măreție peste măsură ai vorbit.
12. Ce a îndrăznit inima ta? Sau ce au adus ochii tăi?
13. Că mânie ai spart înaintea Domnului și ai scos din gură cuvintele acestea.
14. Căci cine, fiind muritor, [crede] că va fi fără prihană? Sau când va fi Drept cel născut al femeii?

15. Dacă nu crede potrivit Sfinților, [atunci] și cerul nu [este] curat înaintea lui.

16. Și, ah, urât și necurat [este] omul bând nedreptatea ca băutura!

17. Și îți voi vesti ție, ascultă-mă! Cele pe care le-am auzit îți voi vesti ție.

18. Pe care cei înțelepți le vor spune [ἃ σοφοὶ ἐροῦσιν] și [pe care] nu le-au ascuns [nici] părinții lor [καὶ οὐκ ἔκρυψαν πατέρας αὐτῶν].

19. Numai lor li s-a dat pământul și nu a venit cel străin peste ei.

20. Toată viața celui neevlavios în grijă [este] și ani puțini la număr s-au dat stăpânitorului.

21. Iar frica sa [este] în urechile sale. [Și] când are să i se pară a fi deja în pace [ὅταν δοκῇ ἤδη εἰρηνεύειν], [atunci] va veni lui pieirea [ἥξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή].

22. Nu crede să se întoarcă de la întuneric! Căci a fost dat acum întru mâinile fierului

23. și a fost rânduit întru grăunțe vulturului și a cunoscut în[tru] sine că rămâne întru cădere. Și ziua aceea întunecoasă îl va răsuci,

24. și nevoie și necaz pe el îl va ține, ca un conducător, [ca] un stătător înainte, căzând.

25. Că a ridicat mâinile înaintea Domnului și înaintea Domnului Atotțiitorul s-a trufit.

26. Și a alergat înaintea Lui [cu] ocară, în[tru] grosimea spatelui scutului său [ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ].

27. Că a acoperit fața lui în grăsimea sa și a pus margine peste coapse.

28. Și să petreacă [în] cetăți pustii și să intre întru case nelocuite. Și pe care aceia le-au pregătit, [pe acelea] alții le vor căra.

29. Nici nu are să se îmbogățească, nici nu are [au] să-i rămână lui averile, nici nu are să pună umbră pe pământ,

30. nici nu are să scape de întuneric. Lăstarul lui să-l stingă vântul și să-i cadă lui floarea.

31. Nu crede că va răbda, căci cele deșarte va [vor] ieși lui!

32. Tăierea lui mai înainte de ceas se va strica și mlădița lui nu are să se acopere.

33. Și să se culeagă ca o aguridă mai înainte de vreme și să cadă ca floarea măslinului.

34. Căci mărturia celui neevlavios [este] moartea [μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος], iar foc va arde [în] casele celor care iau daruri [πῦρ δὲ καύσει οἴκους δωροδεκτῶν][40].

35. Și în pântece va lua dureri și va [vor] ieși lui cele deșarte și pântecele său va suferi de înșelare".

---

[40] Foloase necuvenite, mită.

Capitolul 16

1. Și răspunzând Iov, zice:
2. „Auzit-am [ca] acestea multe, [căci] mângâietori de rele [παρακλήτορες κακῶν] [sunteți] toți.
3. Căci ce, nu este rânduială cuvintelor Duhului? Sau ce îți [te] va supăra ție [pe tine], că răspunzi?
4. Și eu [pot] ca și voi vorbind [să vorbesc], dacă se supunea [s-ar fi supus] și sufletul vostru în locul celui al meu. Atunci voi sări [întru] voi [cu] cuvinte și voi clătina împotriva voastră capul.
5. Și să fie tărie[41] în gura mea [εἴη δὲ ἰσχὺς ἐν τῷ στόματί μου] și mișcarea buzelor nu o voi înfrâna [κίνησιν δὲ χειλέων οὐ φείσομαι][42].
6. Căci dacă voi vorbi, nu mă va durea rana. Iar dacă și voi tăcea, [cu] cât mai puțin mă voi răni?
7. Iar acum ostenit m-am făcut [νῦν δὲ κατάκοπόν με πεποίηκεν], nebun [μωρόν], putred [σεσηπότα].
8. Și Te-ai apucat de mine [καὶ ἐπελάβου μου]. Întru mărturie a făcut [εἰς μαρτύριον ἐγενήθη] [aceasta]. Și s-a ridicat în mine minciuna mea [καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδός μου] [și] în fața mea a dat răspuns [κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη].
9. [În] urgie folosindu[-mă Dumnezeu] [ὀργῇ χρησάμενος][43], m-a doborât [κατέβαλέν με],

---

[41] Slava lui Dumnezeu, harul Său.

[42] Nu îmi voi opri buzele în slujirea Domnului, ci Îl voi lăuda pe El și voi vorbi despre El oamenilor.

[43] În urgia Lui certându-mă, El m-a folosit duhovnicește, m-a înțelepțit.

scrâșnind asupra mea dinții [ἔβρυξεν ἐπ᾽ ἐμὲ τοὺς ὀδόντας] [Lui], săgețile atacatorilor Lui în mine a[u] căzut [βέλη πειρατῶν Αὐτοῦ ἐπ᾽ ἐμοὶ ἔπεσεν].

10. [Cu] pironirile ochilor a sărit, [cu ceva] ascuțit m-a lovit întru obraz și împreună au alergat împotriva mea.

11. Căci m-a dat Domnul întru mâinile celui nedrept [παρέδωκεν γάρ με ὁ Κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκου] și la cei neevlavioși m-a aruncat [ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψέν με].

12. Fiind în pace, [El] m-a risipit. Luându-mă de păr, m-a smuls. M-a pus ca pe un semn [κατέστησέν με ὥσπερ σκοπόν].

13. M-au înconjurat [cu] sulițe, aruncând întru rinichii mei. Necruțând[u-mă], au vărsat întru pământ fierea mea.

14. Doborându-mă cădere peste cădere [κατέβαλόν με πτῶμα ἐπὶ πτώματι], au alergat către mine cei care pot [ἔδραμον πρός με δυνάμενοι].

15. Sac am cusut peste pielea mea și puterea mea în pământ s-a stins.

16. Pântecele meu a ars de [atâta] plâns [ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ] și peste pleoapele mele [s-a lăsat] umbra [ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκιά].

17. Și [lucru] nedrept nu era în mâinile mele și rugăciunea mea [era] curată.

18. Și pământul are să acopere peste sângele trupului meu, [încât] nici să fie [nu va fi] loc strigării mele.

19. Și acum, iată, în ceruri [este] mărturia mea [καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου] și cunoscătorul meu [este] în[tru] cei prea înalți [ὁ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις]!

20. Să ajungă rugăciunea mea către Domnul [ἀφίκοιτό μου ἡ δέησις πρὸς Κύριον] și înaintea Lui să picure ochiul meu [ἔναντι δὲ Αὐτοῦ στάζοι μου ὁ ὀφθαλμός].

21. Și să fie mustrarea omului înaintea Domnului și Fiul omului [înaintea] aproapelui său.

22. Și ani nenumărați au venit și voi merge [în] calea pe care nu mă voi mai întoarce.

Capitolul 17

1. Pier, [cu] duhul [fiind] purtat. Și mă rog de îngropare și nu o dobândesc.

2. Mă rog ostenind[u-mă] și ce făcând [voi face]?

3. Și mi-au furat averile cei străini. Cine este acesta? [Cu] mâna mea să se lege!

4. Că inima lor ai ascuns-o de minte [ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρονήσεως][44]. Pentru aceasta nu ai să îi înalți pe ei.

5. [Cu] parte va vesti răutățile. Iar ochii mei s-au topit peste a fiilor.

6. Și m-ai pus[45] zicere [θρύλημα] în[tre] neamuri și râsul lor am ieșit[46].

7. Căci s-au învârtoșat de urgie ochii mei [și] am fost înconjurat foarte mult de către toți.

8. Minunarea i-a cuprins [pe] cei adevărați pentru aceasta. Și cel Drept peste cel fărădelege să se ridice.

9. Și să țină cel credincios calea sa și cel curat [cu] mâinile să ia îndrăzneală.

10. Dar însă nu [stau așa lucrurile], ci toți vă băgați [în seamă]. Și veniți acum, dar nu aflu în voi adevăr [οὐ γὰρ εὑρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές].

11. Zilele mele au trecut în răcnet [αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ] și s-a[u] rupt încheieturile inimii mele [ἐρράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου].

12. Noaptea întru zi au pus,

---

[44] Cu referire la Dumnezeu. Pentru că El a făcut aceasta.

[45] Tot cu adresă la Dumnezeu.

[46] Și am ajuns de râsul lor.

lumina aproape de la fața întunericului.

13. Căci dacă am să rabd [ἐὰν γὰρ ὑπομείνω], Iadul [va fi] casa mea [ᾍδης μου ὁ οἶκος] și în întuneric mi-a așternut așternutul meu [ἐν δὲ γνόφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνή].

14. Moartea am chemat-o a fi *tatăl meu* și *maica mea* și *soră* [a fi] putreziciunea.

15. Așadar, unde încă îmi este mie nădejdea? Voi vedea cu adevărat bunătățile mele?

16. Cu adevărat, cu mine în Iad vor coborî sau împreună vom coborî în pământ?”.

Capitolul 18

1. Și răspunzând Baldad Safhitis, zice:

2. „Până ce [când] nu vei înceta? Oprește-te, ca și ei [noi] să grăim!

3. Pentru ce ca dobitoacele am tăcut înaintea ta?

4. Ți-a folosit ție urgia[47]? Căci ce [s-a petrecut cu tine]? Dacă tu ai să mori, nelocuit [va fi cel de] sub cer? Sau se va [vor] răsturna munții din temelii?

5. Și lumina celor neevlavioși se va stinge [καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται] și nu se va duce văpaia lor [καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ][48].

6. Lumina lui [va fi] întuneric în[tru] locuire [τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ] și luminătorul în [sufletul] său se va stinge [ὁ δὲ λύχνος ἐπ᾽ αὐτῷ σβεσθήσεται].

7. Să vâneze cei mai mici averile sale și să cadă sfatul său.

8. Și a fost aruncat piciorul său în cursă, în a plasei [cuprindere] să se înfășoare.

9. Să vină peste el curse. Va întări peste el [pe cei] însetați.

10. S-a ascuns în pământ funia lui [κέκρυπται ἐν τῇ γῇ σχοινίον αὐτοῦ] și apucarea[49] lui pe cărări [καὶ ἡ σύλλημψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβων].

11. Împrejur [au venit] durerile [ca] să-l nimicească pe el. Și mulți [sunt] împrejurul picioarelor

---

[47] Urgia lui Dumnezeu.

[48] Nu va avea sfârșit văpaia care îi chinuie, pentru că ea îi va chinui veșnic.

[49] Prinderea, arestarea.

lui, [ca] să vină [ei] în foamete strâmtă [ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενῷ].

12. Și trupul[50] lui a fost pregătit minunat [πτῶμα δὲ αὐτῷ ἡτοίμασται ἐξαίσιον][51].

13. Să mănânce [ei] ramurile picioarelor sale și moartea va mânca cele frumoase ale sale[52].

14. Și să oprească vindecarea din locuirea sa și să aibă el nevoie cu pricină împărătească.

15. Va locui în cortul său în noaptea lui, semăna-se-vor cele bine-cuviincioase ale sale [cu] pucioasă [κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείῳ].

16. Dedesubt rădăcinile sale se vor usca și de sus ca cădea secerișul său.

17. Pomenirea lui să piară de pe pământ și este numele lui peste fața cea mai din afară [καὶ ὑπάρχει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω].

18. Să-l lepede pe el din lumină întru întuneric.

19. Nu va fi cunoscut în poporul său și nici mântuită în cel de sub cer casa lui, ci în ale sale vor trăi alții.

20. Peste el au suspinat cei de apoi, iar pe cei dintâi i-a cuprins minunea.

21. Acestea sunt casele celor nedrepți și acesta [este] locul celor care nu L-au cunoscut pe Domnul".

---

[50] Trupul lui adormit.

[51] Iar aici avem o profeție despre moartea Domnului și despre șederea trupului Său în mormânt, care nu a cunoscut stricăciunea.

[52] Cu referire la moartea Domnului.

Capitolul 19

1. Și răspunzând Iov, zice:
2. „Până ce veți face osteneală sufletului meu și mă dărâmați [cu] cuvintele [καὶ καθαιρεῖτε με λόγοις]?
3. Cunoașteți numai că Domnul m-a făcut așa! Mă vorbiți de rău, nerușinându-vă de mine, [și] mințiți mie.
4. Da, într-adevăr, [dacă] cu adevărat eu m-am înșelat [m-aș fi înșelat] și lângă mine petrece [ar fi petrecut] înșelătorul [πλάνος], [puteați] să vorbiți cuvânt care nu se cuvenea. Însă cuvintele mele se înșală, dar nu asupra vremii.
5. Și las la o parte că asupra mea vă măriți și săriți mie [cu] ocară [ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνείδει].
6. Așadar, cunoașteți că Domnul este Cel care a tulburat [γνῶτε οὖν ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν ὁ ταράξας] și întăritura Lui peste mine a înălțat [ὀχύρωμα δὲ Αὐτοῦ ἐπ᾽ ἐμὲ ὕψωσεν]!
7. Iată, râd ocării și nu voi vorbi, voi striga și nicăieri [nu este] judecată [pentru mine][53]!
8. Împrejur m-am zidit și nu am să trec, peste fața mea întuneric am pus [ἐπὶ πρόσωπόν μου σκότος ἔθετο].
9. Și slava de la mine a dezbrăcat și a luat cununa de pe capul meu.
10. M-a rupt împrejur și mă duceam. Și a tăiat ca un copac nădejdea mea [ἐξέκοψεν δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου].
11. Și groaznic [a fost] mie [și cu] urgie

[53] Nu sunt judecat de către nimeni.

[m-]a folosit [δεινῶς δέ μοι ὀργῇ ἐχρήσατο] și m-a considerat pe mine ca *vrăjmaș* [ἡγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρόν][54].

12. Și împreună au venit atacatorii Lui peste mine [ὁμοθυμαδὸν δὲ ἦλθον τὰ πειρατήρια Αὐτοῦ ἐπ᾽ ἐμοὶ] [și întru] căile mele m-au înconjurat iscoadele[55] [ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσάν με ἐγκάθετοι].

13. Și frații mei s-au depărtat de la mine [ἀπ᾽ ἐμοῦ δὲ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν] [și mai degrabă] au cunoscut pe cei străini decât pe mine [ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμε]. Iar prietenii mei nemilostivi s-au făcut [φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες γεγόνασιν].

14. Nu mi s-au prefăcut cei aproape ai mei [οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου][56] și cei care știau numele meu m-au uitat [καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου].

15. [Pentru] vecinii casei și slujnicele mele, *străin* [ἀλλογενὴς] eram înaintea lor.

16. [Pe] slujitorul meu l-am strigat și nu a ascultat, și gura mea se ruga [de el].

17. Și o rugam pe femeia mea și îi chemam binevoitor pe fiii concubinelor mele,

18. iar ei întru veac m-au părăsit. Când am să mă ridic[57], [ei] împotriva mea vorbesc.

19. Și m-au urât cei care mă știau. Așadar, cei care m-au iubit, [aceia] s-au ridicat împotriva mea.

20. În pielea mea au putrezit cărnurile mele [ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου], iar oasele mele în dinți se țin.

---

[54] Se referă la cum a fost socotit el de către Dumnezeu.

[55] Spionii. Cei trimiși să vadă ce face Sfântul Iov.

[56] Nu s-au prefăcut că mă compătimesc, că sunt cu mine în durere.

[57] De jos. Când am să mă ridic în picioare.

21. Miluiți-mă, miluiți-mă, o, prietenilor, căci mâna Domnului este cea care s-a atins de mine [χεὶρ γὰρ Κυρίου ἡ ἁψαμένη μού ἐστιν]!

22. Și de ce mă prigoniți ca și Domnul [διὰ τί δέ με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ Κύριος], și de cărnurile mele nu vă săturați?

23. Căci cine să dea [poruncă] să scrie cuvintele mele [τίς γὰρ ἂν δῴη γραφῆναι τὰ ῥήματά μου] și să le pună pe ele în carte întru veac [τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα]?

24. În condei de fier și de plumb [să le scrie] sau în pietre să le sculpteze?

25. Căci știu că veșnic este Cel care mă va dezlega pe mine pe pământ [οἶδα γὰρ ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς],

26. [ca] să ridice pielea mea care a îndurat acestea [ἀναστῆσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀνατλῶν ταῦτα]. Căci de la Domnul acestea mi s-a[u] săvârșit [παρὰ γὰρ Κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη],

27. pe care eu însumi le știu. Pe care ochiul meu le-a văzut și nu altul. Și toate în sânul meu s-a[u] săvârșit.

28. Iar dacă și veți zice: «Ce vom zice înaintea lui? Și rădăcina cuvântului vom afla în[tru] el [καὶ ῥίζαν λόγου εὑρήσομεν ἐν αὐτῷ]?»,

29. temeți-vă, așadar, și voi de văl [ἐπικαλύμματος], căci mânia [Domnului] peste cei fărădelege va veni și atunci vor cunoaște unde le este lor pădurea [καὶ τότε γνώσονται ποῦ ἐστιν αὐτῶν ἡ ὕλη]!”.

Capitolul 20

1. Și răspunzând Sofar Mineosul, zice:

2. „Nu așa gândeam [că] tu vei răspunde acestea împotrivă și [că] nu înțelegeți mai mult decât [înțeleg] și eu.

3. Învățătura rușinii mele voi auzi și Duh de înțelegere [Πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεως] îmi răspunde mie.

4. Nu acestea ai cunoscut de la acesta, încă de care [când] a fost pus omul pe pământ?

5. Căci veselia celor neevlavioși [este] căderea cea minunată, iar bucuria celor fărădelege [este] pieirea.

6. Dacă are să se suie întru cer darurile sale [ἐὰν ἀναβῇ εἰς οὐρανὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα], jertfa lui și de nori are să se atingă [ἡ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν ἅψηται].

7. Căci [atunci] când are să-i pară a fi deja întemeiat, atunci întru sfârșit/ pe vecie va pieri [τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται], iar cei care l-au văzut pe el vor zice: «Unde este?».

8. Ca un vis zburând nu are să se afle și a zburat ca o nălucă de noapte [ἔπτη δὲ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν].

9. Ochiul a trecut cu vederea și nu va adăuga și nu-l va mai vedea pe el locul său.

10. Pe fiii lui să-i nimicească cei mai mici [decât ei] și mâinile lui să aprindă dureri [αἱ δὲ χεῖρες αὐτοῦ πυρσεύσαισαν ὀδύνας].

11. Oasele lui s-au umplut de tinerețea sa [ὀστᾶ αὐτοῦ ἐνεπλήσθησαν νεότητος αὐτοῦ] și cu el peste țărână va dormi.

12. Dacă are să se îndulcească răutatea în gura lui [ἐὰν γλυκανθῇ ἐν στόματι αὐτοῦ κακία], o va ascunde pe ea sub limba sa [κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ].

13. Nu o va milui pe ea și nici nu o va părăsi pe ea, ci o va aduna pe ea în mijlocul gâtului său.

14. Și nu are să poată să-și ajute sieși, [căci] fierea aspidei [este] în pântecele său.

15. Avuție nedreaptă adunând, va fi vărsat[58] din casa lui. Îngerul îl va trage afară pe el[59].

16. Și mânia balaurilor[60] să-l sugă și să-l ucidă pe el limba șarpelui.

17. Să nu vadă mulsul călătorilor/ al nomazilor [μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων] și nici pășunile mierii și ale untului.

18. Întru cele zadarnice și cele deșarte s-a ostenit [pentru] avuție, din care [însă] nu va gusta, [și care este] ca o carne nemestecată [și] neînghițită.

19. Căci multe case ale celor neputincioși a spart și petrecerea [lor] a cuprins-o și nu a ridicat-o.

20. Nu este mântuirea lui în cele ale avuțiilor, [căci] în pofta lui nu se va mântui [ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ οὐ σωθήσεται].

21. Nu este rămășiță a mâncărurilor sale, pentru aceea bunătățile nu va [vor] înflori lui.

22. Și când are să i se pară [că] este deja plin, [atunci] va fi apăsat și toată nevoia peste el va veni.

23. Dacă întrucâtva [are] să-și umple pântecele său, [El are] să trimită peste el mânia urgiei [Sale, ca] să-l spele pe el dureri.

---

[58] Vomitat.

[59] Din trupul său.

[60] A demonilor.

24. Și nu are să se mântuiască din mâna fierului, [ci are] să-l rănească pe el arcul de aramă.

25. [Ca] să iasă prin gura lui săgeata și fulgerele în locuințele lui să umble [și] peste [inima] lui frici.

26. Iar tot întunericul lui să-l rabde. [Căci] îl va mânca pe el focul cel nears [πῦρ ἄκαυστον][61] și [are] să-i chinuie lui, celui venit ultimul, casa.

27. Și cerul să-i descopere fărădelegile sale și pământul să se ridice împotriva lui.

28. Să tragă casa sa pieirea [până] întru sfârșit și ziua urgiei [Domnului] să-i vină lui.

29. Aceasta [este] partea omului celui neevlavios de la Domnul și stăpânirea averilor sale de la Supraveghetor [παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου]”.

---

[61] Sintagmă unică în LXX. Și se referă la focul cel veșnic al Iadului.

Capitolul 21

1. Și răspunzând Iov, zice:
2. „Ascultați, ascultați-mi cuvintele! Pentru ca să nu-mi fie mie de la voi mângâierea aceasta.
3. Ridicați-mă și eu voi vorbi! [Și] apoi nu vă veți mai bate joc de mine.
4. Căci ce? Oare a omului este mustrarea mea? Sau pentru ce nu mă voi mânia?
5. Uitându-vă întru mine, minunați-vă! [Și] mâna punându-vă întru obraz.
6. Căci și dacă am să-mi aduc aminte, [știu că] am râvnit și [că] au dureri cărnurile mele.
7. Pentru ce trăiesc cei neevlavioși și s-au învechit [pe pământ] și [sunt] în bogăție?
8. Sămânța lor [este] după sufletul [ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχήν] [lor] și feciorii lor [sunt] în[aintea] ochilor [τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς] [lor].
9. Casele lor sporesc [οἱ οἶκοι αὐτῶν εὐθηνοῦσιν] și frica [este] nicăieri [φόβος δὲ οὐδαμοῦ] și biciul de la Domnul nu este în[tru viața] lor [μάστιξ δὲ παρὰ Κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ᾽ αὐτοῖς].
10. Vaca lor nu a lepădat [οὐκ ὠμοτόκησεν][62] [vițelul] și a scăpat a lor, cea care are în pântece și nu a căzut.
11. Și rămân ca oile cele veșnice [πρόβατα αἰώνια] și copiii lor se joacă.
12. Luând psaltirion și liră și se veselesc [cu] glas de psalm [καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ].
13. Și în bunătăți și-au sfârșit viața lor

---

[62] Nu a avortat. Forma de aorist ὠμοτόκησεν e unică în LXX.

și în odihna Iadului au adormit [ἐν δὲ ἀναπαύσει ᾯδου ἐκοιμήθησαν].

14. Și zice Domnului[63]: „Depărtează-Te de la mine! Căile Tale nu voiesc a le ști.

15. Ce, [nu este] destul că Îi vom sluji Lui? Și ce folos [avem] că vom întâmpina [fața] Lui?”.

16. Căci în mâinile lor era[u] cele bune și faptele celor neevlavioși [El] nu le privește.

17. Și însă nu [va fi doar atât], ci și luminătorul celor neevlavioși se va stinge și le va veni lor pieire și chinurile pe ei îi vor ține din urgie[64].

18. Și vor fi ca paiele înaintea vântului și ca praful pe care l-a luat vijelia.

19. Să lipsească pe fii de averile sale? Va răsplăti către el și va cunoaște?

20. Să vadă ochii lui înjunghierea sa și de la Domnul să nu se mântuiască?

21. Căci ce [este]? Voia lui [este] în casa sa, împreună cu el, și numerele lunilor lui s-au împărțit.

22. Oare nu Domnul este Cel care învață înțelegerea și știința? Și El uciderile le va judeca [Αὐτὸς δὲ φόνους διακρινεῖ].

23. Acesta va muri în tăria simplității sale [οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἁπλοσύνης αὐτοῦ] și [va trăi] tot bine-pătimind și bine-crescând [ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν].

24. Și cele dinăuntru ale sale [sunt] pline de grăsime și măduva lui se revarsă.

25. Și moare de amărăciunea sufletului [ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς], nemâncând niciun bine [οὐ φαγὼν οὐδὲν ἀγαθόν].

---

[63] Cel păcătos. Pentru ca în versetul următor să Îi vorbească Lui întreaga umanitate păcătoasă.

[64] Din urgia lui Dumnezeu.

26. Și împreună dorm în pământ [ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται] și putreziciunea pe ei i-a acoperit [σαπρία δὲ αὐτοὺς ἐκάλυψεν].

27. Așa că v-am știut pe voi, că[ci cu] îndrăzneală stați mie [împotrivă].

28. Că veți zice: «Unde este casa stăpânitorului? Și unde este umbra corturilor celor neevlavioși?».

29. Întrebați pe cei care merg pe lângă cale! Și semnele lor nu le vei înstrăina.

30. Că întru ziua pieirii se va ușura cel rău [și] întru ziua urgiei lui se va duce.

31. Cine va vesti înaintea feței sale calea sa? Și [pentru ceea ce] el a făcut, cine îi va răsplăti lui?

32. Și el întru mormânt a fost dus și peste sicriu a privegheat.

33. I s-au îndulcit lui pietricelele pârâului [ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου]. Și după el tot omul va merge și înaintea lui [au fost] nenumărați [oameni].

34. Și cum[, așadar], mă mângâiați [cu] cele deșarte? Și [cum] să mă odihnesc [a nu mai spune] de voi nimic?”.

Capitolul 22

1. Și răspunzând Elifas Temanitis, zice:
2. „Oare nu Domnul este Cel care învață înțelegerea și știința?
3. Căci [de] ce [el] se îngrijește [de voia] Domnului [τί γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ], dacă tu făceai [pe cele] ale lucrurilor fără de prihană [ἐὰν σὺ ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος]? Sau [care este] folosul [ἢ ὠφέλεια], că ai să simplifici calea ta [ὅτι ἁπλώσῃς τὴν ὁδόν σου]?
4. Cu adevărat, cuvântul tău făcând[u-ți], te va mustra [ἦ λόγον σου ποιούμενος ἐλέγξει σε][65] și va intra ție [cu tine] întru judecată [καὶ συνεισελεύσεταί σοι εἰς κρίσιν].
5. Oare nu răutatea ta este multă și nenumărate îți sunt păcatele tale?
6. Și luai zălog fraților tăi în zadar și îmbrăcămintea celor goi ai luat.
7. Și nici apă însetaților [nu] le-ai dat să bea, iar pe flămânzi i-ai lipsit de bucata de pâine.
8. Și te-ai minunat de fața unora și i-ai așezat pe aceia pe pământ.
9. Și pe văduve le-ai trimis deșarte, iar pe orfani i-ai chinuit.
10. De aceea te-au înconjurat curse și te-a râvnit război minunat.
11. Lumina ție întuneric ți-a ieșit și, adormind, apă te-a acoperit.
12. [Oare] nu Cel care locuiește [întru] cei înalți privește [μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐφορᾷ]

---

[65] Se referă la Dumnezeu. Căci El ne mustră pentru păcatele noastre și intră cu noi întru judecată.

și pe cei care se poartă [cu] vătămare [i-]a smerit?

13. Și ai zis: «Ce, [oare] a cunoscut Cel tare? Sau asupra întunericului va judeca?

14. Norii [sunt] ascunderea Lui [νέφη ἀποκρυφὴ Αὐτοῦ] și nu se va vedea [καὶ οὐχ ὁραθήσεται] și pe cercul cerului va trece [καὶ γῦρον οὐρανοῦ διαπορεύσεται]».

15. [Astfel,] nu cale veșnică vei păzi, pe care au călcat oamenii cei nedrepți,

16. care au fost luați înainte de vreme? Râu curgând [sunt] temeliile lor.

17. [Ei sunt] cei care zic: «[Oare] Domnul, ce ne va face nouă? Sau ce ne va aduce nouă Atotțiitorul?».

18. Și [El este] Care a umplut casele lor de bunătăți. Iar sfatul celor neevlavioși [este] departe de El.

19. Văzând, cei Drepți au râs, iar cel fără de prihană [i-]a disprețuit.

20. Dacă nu a nimicit ființa lor, [atunci] și rămășița lor o va mânca focul.

21. Acum [însă] fii tare, dacă ai [puterea] să rabzi! Apoi roada ta va fi în[tru] bunătăți.

22. Și scoate din gura Lui mărturisire și ia cuvintele Lui în inima ta!

23. Iar dacă ai să te întorci și ai să te smerești pe tine înaintea Domnului, [atunci] departe ai făcut de la locuirea ta pe cel nedrept.

24. Vei pune peste pământ în piatră și ca piatra pârâurilor Ofir [Ωφιρ].

25. Așadar, îți va fi ție Atotțiitorul ajutor dinspre vrăjmași și curat te va da, ca argintul lămurit în foc.

26. Apoi vei îndrăzni înaintea Domnului [εἶτα παρρησιασθήσῃ ἔναντι Κυρίου], căutând întru cer cu veselie [ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἱλαρῶς].

27. Și rugându-te către El te va asculta și îți va da ție [ca] să-ți răsplătească rugăciunile.

28. Și îți va reface ție locuința dreptății și pe căile tale va fi lumină.

29. Că s-a smerit pe sine și vei zice: «S-a semețit». Și încovoindu-se, [cu] ochii va mântui,

30. va izbăvi pe cel nevinovat. Iar [tu], mântuiește-te în curatele mâinile tale!”.

Capitolul 23

1. Și răspunzând Iov, zice:

2. „Așadar, și [eu] am știut că din mâna mea este mustrarea [ἐκ χειρός μου ἡ ἔλεγξίς ἐστιν] și mâna Lui s-a făcut grea peste [durerea] suspinului meu [καὶ ἡ χεὶρ Αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπ᾽ ἐμῷ στεναγμῷ].

3. Și cine, așadar, [poate] să cunoască că [am] să-L aflu pe El și să vin întru sfârșit?

4. Și să-mi zic mie însumi judecata și gura mea să se umple de mustrări.

5. Și să cunosc cuvintele pe care mi le va zice și să înțeleg pe care mi le va vesti[66].

6. Și dacă în multă tărie va veni asupra mea, atunci în[tru] amenințare mie nu-mi va folosi.

7. Căci adevărul și mustrarea [sunt] de la El și [El poate] să scoată întru sfârșit judecata mea.

8. Căci întru cele dintâi voi merge și nu mai sunt [nu voi mai fi]. Iar despre cele de-apoi, [oare] ce am știut?

9. [În] cele de-a stânga făcând El și nu m-am ținut. Va îmbrăca de-a dreapta și nu voi vedea.

10. Căci am cunoscut acum calea mea. Și m-a deosebit ca pe aur[67].

11. Și voi ieși în poruncile Lui, căci căile Sale am păzit și nu mă abat

12. din poruncile Sale. Și nu am să mor și în sânul meu am ascuns cuvintele Sale.

13. Iar dacă a și judecat El așa,

---

[66] Cu referire la Dumnezeu.

[67] Tot cu referire la Dumnezeu.

cine este cel care a vorbit împotriva Lui? Căci ce a vrut El, [aceea] a și făcut.

14.

15. Pentru aceea în El am râvnit. Și [El] dojenind[u-mă], am avut grijă de El în aceasta. De la fața Lui voi vedea să mă sârguiesc și mă voi înfricoșa de la El.

16. Și Domnul înmuia inima mea [Κύριος δὲ ἐμαλάκυνεν τὴν καρδίαν μου] și Atotțiitorul m-a râvnit [ὁ δὲ Παντοκράτωρ ἐσπούδασέν με].

17. Căci nu am știut că îmi va veni mie întunericul și înaintea feței mele întunecimea a acoperit.

Capitolul 24

1. Și pentru ce pe Domnul L-au ascuns orele [διὰ τί δὲ Κύριον ἔλαθον ὧραι]?

2. Iar cei neevlavioși hotarul au încălcat, turma împreună cu păstorul prinzând.

3. Măgarul orfanilor au luat și vaca văduvei au luat-o zălog.

4. Au abătut pe cei neputincioși din calea cea dreaptă [și] împreună s-au ascuns cei blânzi ai pământului.

5. Și au ieșit ca măgarii în câmp [ἀπέβησαν δὲ ὥσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῷ], pentru mine ieșind fapta lor [ὑπὲρ ἐμοῦ ἐξελθόντες τὴν ἑαυτῶν πρᾶξιν]. S-a îndulcit pâinea lor întru cei mai tineri [ἡδύνθη αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους].

6. Câmp înainte de ceas/ de vreme [ἀγρὸν πρὸ ὥρας], nefiind al lor, au secerat, iar cei neputincioși au lucrat fără plată și fără mâncare celor neevlavioși.

7. [Și] mulți goi au adormit fără haine și veșmântul sufletului lor l-au luat [ἀμφίασιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο].

8. De picăturile munților se umezesc [ἀπὸ ψεκάδων ὀρέων ὑγραίνονται]. Căci neavând ei [παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς], [cu] umbra stâncii s-au îmbrăcat [σκέπην πέτραν περιεβάλοντο].

9. L-au răpit pe cel orfan de la sân și, căzând, l-au smerit.

10. Iar pe cei goi i-au adormit cu nedreptate și, flămânzind, bucata de pâine le-au luat.

11. În[tru] cele strâmte cu nedreptate au pândit, iar calea celor Drepți nu au cunoscut.

12. Pe care din cetate și [din] casele lor îi izgoneau, iar sufletul pruncilor a suspinat tare. Iar El, pentru ce acestora cercetare nu a făcut [Αὐτὸς δὲ διὰ τί τούτων ἐπισκοπὴν οὐ πεποίηται]?

13. Pe pământ fiind ei și nu au cunoscut. Și calea dreptății nu au cunoscut și nici pe cărările ei [nu] au mers.

14. Dar cunoscând lucrurile lor [γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα], [El] i-a dat pe ei întru întuneric [παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος] și noaptea va fi ca un hoț [καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτης].

15. Și ochiul preacurvarului[68] a păzit întunericul [καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξεν σκότος], zicând: «Nu mă va vedea mai înainte ochiul». Și ascundere a feței a pus.

16. A săpat în întuneric case. Ziua s-au pecetluit pe ei înșiși [și] nu au cunoscut lumină.

17. Că împreună cu dimineața lor [este] umbra morții [ὅτι ὁμοθυμαδὸν τὸ πρωὶ αὐτοῖς σκιὰ θανάτου]. Că va cunoaște tulburările umbrei morții [ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχὰς σκιᾶς θανάτου].

18. Ușor este peste fața apei. Să blesteme partea lor pe pământ

19. și să scoată la lumină oasele lor uscate pe pământ. Căci brațul orfanilor au răpit.

20. Apoi a pomenit păcatul lui. Și ca o ceață de rouă [ὁμίχλη δρόσου] nevăzut s-a făcut. Și să se dea lui pe care [le-]a făcut și să se zdrobească tot cel nedrept, la fel [cu] lemnul cel nevindecat [ἴσα ξύλῳ ἀνιάτῳ].

21. Căci sterpei bine nu i-a făcut și femeie nu a miluit

22. și [cu] mânie [i-]a răsturnat pe cei neputincioși. De aceea, ridicându-se,

---

[68] Al adulterului.

nu are să creadă despre viața sa.

23. Îmbolnăvindu-se, nu nădăjduiește să se vindece, ci va cădea [întru] boală!

24. Căci pe mulți [i-]a chinuit. Înălțarea lui s-a stins și ca nalba [μολόχη][69] în căldură sau ca spicul din pai el însuși căzând.

25. Iar dacă nu [este așa], [oare] cine este cel care zice [că] minciuni eu zic și va pune întru nimic cuvintele mele?”.

---

[69] A se vedea: https://en.wikipedia.org/wiki/Althaea_(plant).

Capitolul 25

1. Și răspunzând Baldad Safhitis, zice:

2. „Căci ce [este]? [Este] cuvânt înainte sau frică de la El, de la Cel care face toată lumea în Cel Preaînalt?

3. Pentru ca nu [cumva] cineva să gândească că este retragere a tâlharilor? Și în[tru] care nu va [vor] veni pânde [ἔνεδρα] de la El?

4. Căci cum va fi Drept muritorul înaintea Domnului? Sau cine să-l curățească pe el însuși, pe cel născut de femeie?

5. Dacă [El] poruncește lunii, atunci nu luminează, iar stelele nu [sunt] curate înaintea Lui [ἄστρα δὲ οὐ καθαρὰ ἐναντίον Αὐτοῦ].

6. Și, ah, omul [este] putreziciune [ἔα δέ ἄνθρωπος σαπρία] și fiul omului [este] vierme [καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ]!”.

Capitolul 26

1. Și răspunzând Iov, zice:

2. „De cine te atașezi? Sau pe cine vrei a ajuta? Oare nu celui mai tare și al cărui braț este puternic?

3. Cu cine te-ai sfătuit? Nu cu cel [care are] toată înțelepciunea? Sau cui vei urma? Nu cu cel [care are] puterea cea mai mare?

4. Cui ai vestit cuvinte? Și a cui este suflarea care a ieșit din tine?

5. Nu uriașii vor sluji sub a apei [μὴ γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος] și a vecinilor ei [καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ]?

6. Gol [este] Iadul înaintea Lui și nu este acoperire pieirii.

7. Întinzând crivățul peste nimic, spânzurând pământul peste nimic.

8. Legând apa în norii Lui și nu s-a despărțit norul sub El.

9. Cel care ține fața tronului [ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου], întinzând peste el norul Său [ἐκπετάζων ἐπ᾽ αὐτὸν νέφος Αὐτοῦ].

10. Porunca a încercuit-o pe fața apei până la săvârșirea luminii cu întunericul.

11. Stâlpii cerului s-au întins și s-au uimit de certarea Sa.

12. [Cu] tărie a oprit marea și [în] cunoaștere a rănit chitul.

13. Și încuietorile cerului s-au temut de El [κλεῖθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοίκασιν Αὐτόν] și [cu] poruncă l-a omorât [pe] balaurul cel căzut [προστάγματι δὲ ἐθανάτωσεν δράκοντα ἀποστάτην].

14. Iată, acestea [sunt] părțile căii Sale! Și pe umezeala cuvântului vom auzi în[tru] El. Și tăria tunetului Său, cine a știut când o va face?”.

Capitolul 27

1. Și încă adăugând, Iov a zis [cu] un cuvânt-înainte:

2. „Trăiește Domnul, Care astfel m-a judecat, și Atotțiitorul, Cel care a amărât sufletul meu.

3. [Căci,] cu adevărat, încă suflarea mea fiind înăuntru și Duhul cel dumnezeiesc fiind mie în nări [Πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιόν μοι ἐν ῥισίν],

4. [încât] nu vor grăi buzele mele cele fărădelege, nici sufletul meu [nu] va gândi cele nedrepte.

5. Nici mie să [nu-mi] fie a vă arăta vouă cele drepte până [când] am să mor, căci nu voi părăsi nerăutatea mea [οὐ γὰρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν].

6. Ci dreptății luând aminte, [dar] nu am să mă bag în față, căci nu am știut [întru] mine făcând [să fac] cele rele.

7. Dar [însă] nu [voi face acestea], ci să fie vrăjmașii mei ca pieirea celor neevlavioși și cei care se ridică asupra mea ca pieirea celor fărădelege.

8. Căci care și este nădejdea celui neevlavios? Că[ci el nu] ține nădăjduind în Domnul. Oare se va mântui?

9. Oare rugăciunea lui o va asculta Domnul? Sau, venind lui nevoie,

10. [oare va fi] neavând vreo îndrăzneală înaintea Lui? Sau când, chemându-l El, Îi va asculta Lui?

11. Dar acum vă voi vesti vouă ce este în mâna Domnului. [Despre cele] care este [sunt] la Atotțiitorul nu voi minți.

12. Iată acum, toți ați știut că puneți cele deșarte celor deșerți!

13. Aceasta [este] partea omului neevlavios de la Domnul. Și averea stăpânitorilor va veni la ei de la Atotțiitorul.

14. Dar dacă mulți au să se facă fiii lor, [atunci] întru înjunghiere vor fi. Iar dacă au și să se îmbărbăteze, [atunci] vor cere.

15. Iar cei care trăiesc lui în moarte vor muri [οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσιν], și [pe] văduva lor nimeni [nu] o va milui.

16. Dacă argintul are să adune ca pământul și asemenea lutului va pregăti aurul,

17. acestea toate cei Drepți le vor câștiga și averile lui cele adevărate le vor ține.

18. Și s-a dus casa lui ca moliile și ca păianjenul.

19. Cel bogat, adormind, și nu va adăuga. Ochii lui i-a deschis și nu este.

20. Durerile l-au întâmpinat pe el ca apa și [odată cu] noaptea l-a cuprins pe el întunericul.

21. Îl va lua pe el arzând și va pleca, și îl va risipi pe el din locul său.

22. Și va arunca peste el și nu îl va cruța. Din mâna Lui [cu] fugă va fugi.

23. Va [vor] plesni peste el mâinile lor și îl va [vor] șuiera pe el din locul său.

Capitolul 28

1. Căci este argintului loc de unde se face și [este] locul aurului de unde s-a strecurat.

2. Căci fierul din pământ se face și arama ca piatra se ciopleşte.

3. Rânduială a pus întunericului [τάξιν ἔθετο σκότει] și tot sfârșitul lui îl cercetează cu deamănuntul [καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάζεται]. Piatră, întuneric și umbra morții.

4. Tăietura pârâului [este] din nisip. Iar cei care uită calea cea dreaptă au slăbit dintre cei muritori.

5. Pământul [a rodit] din sine [γῆ ἐξ αὐτῆς], va ieși pâine [ἐξελεύσεται ἄρτος], dedesubt el s-a întors ca focul [ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὡσεὶ πῦρ].

6. Locul safirului [este acolo unde se află] pietrele lui [și] movila [are] aurul său.

7. Calea, nu a cunoscut-o pe ea pasărea, și nu a trecut-o cu vederea pe ea ochiul vulturului.

8. Nu au călcat pe ea fiii lăudăroșilor, nu a trecut peste ea leul.

9. În cea ascuțită a întins mâna Lui [ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινεν χεῖρα Αὐτοῦ] și a răsturnat munții din rădăcini [κατέστρεψεν δὲ ἐκ ῥιζῶν ὄρη].

10. Și vârtejele râurilor a rupt și tot cinstit a văzut ochiul meu [πᾶν δὲ ἔντιμον εἶδέν μου ὁ ὀφθαλμός].

11. Și adâncurile râurilor a acoperit și a arătat puterea Sa întru lumină [ἔδειξεν δὲ Ἑαυτοῦ δύναμιν εἰς φῶς].

12. Iar înțelepciunea de unde s-a aflat? Și care este locul cunoașterii?

13. Nu a știut cel muritor calea ei și nici nu s-a aflat în oameni.

14. Abisul a zis: «Nu este în mine!». Și marea a zis: «Nu este împreună cu mine!».

15. Nu va da închidere pentru ea și nu va sta argintul [întru] schimbarea ei.

16. Și nu va fi asemănată cu aurul lui Ofir [Ωφιρ], cu onixul cel cinstit și [cu] safirul.

17. Nu va fi asemenea ei aurul și cristalul și schimbarea ei [nu se va face cu] vasele de aur.

18. Cele înalte [μετέωρα] și gavisul [γαβις]/ cristalul nu se va [vor] pomeni. Iar [tu] trage înțelepciunea deasupra celor mai dinăuntru [καὶ ἕλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα]!

19. Nu va fi asemenea ei topazul Etiopiei [și] cu aurul curat nu va fi asemănată.

20. Iar înțelepciunea de unde s-a aflat? Și care este locul cunoașterii?

21. S-a ascuns de tot omul și de păsările cerului s-a tăinuit.

22. Pieirea și moartea au zis: «Și am auzit de a ei faimă».

23. Dumnezeu bine a întărit calea ei. Și El a cunoscut locul ei.

24. Căci El pe cel de sub cer pe tot îl privește, știindu-le pe cele [care sunt] în [pe] pământ [și] pe toate pe care [le-]a făcut.

25. [Știe] a vânturilor oprire și ale apei măsuri.

26. Când a făcut astfel, ploaia a numărat și calea [a făcut-o] în[tru] clătinare de glas.

27. Atunci a văzut-o pe ea și a tâlcuit-o pe ea și, pregătind-o, a urmat-o.

28. Și a zis omului: «Iată, evlavia este înțelepciunea [ἰδοὺ ἡ θεοσέβειά ἐστιν σοφία], iar a se

abține de la cele rele este cunoașterea [τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν ἐστιν ἐπιστήμη]!»”.

Capitolul 29

1. Și încă adăugând, Iov a zis [cu] un cuvânt-înainte:

2. „Cine să mă pună pe lună [τίς ἄν με θείη κατὰ μῆνα], înaintea zilelor cărora Dumnezeu m-a păzit [ἔμπροσθεν ἡμερῶν ὧν με ὁ Θεὸς ἐφύλαξεν]?

3. Căci, când strălucea luminătorul Lui peste capul meu? Când [cu] lumina Lui mergeam în întuneric [ὅτε τῷ φωτὶ Αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει]?

4. Când eram îngreunat [cu] căile [mele] [ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς]? Când Dumnezeu făcea cercetare casei mele [ὅτε ὁ Θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου]?

5. Când eram păduros foarte [ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν][70] și împrejur [erau] copiii mei?

6. Când turnau căile mele [cu] unt și munții mei turnau [cu] lapte?

7. Când ieșeam dis-de-dimineață în cetate și în lărgimi mi se punea mie scaunul?

8. Văzându-mă, tinerii s-au ascuns, iar bătrânii toți au stătut.

9. Iar cei puternici au încetat grăind [să grăiască], degetul punându-și peste gură [δάκτυλον ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι].

10. Și cei care au auzit m-au fericit și limba lor [cu] gâtul lor s-a lipit.

11. Că urechea a auzit și m-a fericit, iar ochiul, văzându-mă, s-a abătut.

12. Căci am mântuit pe sărac din mâna stăpânitorului și celui orfan,

---

[70] În *Biblia de la 1688* avem: „când eram avut foarte”.

căruia nu era ajutor, i-am ajutat.

13. Binecuvântarea celui pierdut peste mine să vină și gura văduvei m-a binecuvântat.

14. Și [cu] dreptatea m-am îmbrăcat [δικαιοσύνην δὲ ἐνεδεδύκειν] și m-am înveșmântat [cu] judecata ca [și cu] o mantie dublă [ἠμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοΐδι].

15. Ochi eram orbilor [ὀφθαλμὸς ἤμην τυφλῶν] și picior șchiopilor [ποὺς δὲ χωλῶν].

16. Eu eram părintele celor neputincioși [ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων] și pedeapsa pe care nu am știut-o am căutat-o [δίκην δέ ἣν οὐκ ᾔδειν ἐξιχνίασα].

17. Și am zdrobit măselele celor nedrepți și din mijlocul dinților lor am scos prada.

18. Și am zis: «Vârsta mea va îmbătrâni [și] ca un trunchi de finic multă vreme voi trăi.

19. Rădăcina mea s-a deschis în apă și roua va petrece în secerișul meu.

20. Slava mea cea nouă [este] împreună cu mine [ἡ δόξα μου καινὴ μετ᾽ ἐμοῦ] și arcul meu în mâna mea va merge».

21. De mine auzind, au luat aminte, și au tăcut peste sfatul meu.

22. Și peste ale mele cuvinte nu au adăugat și foarte veseli se făceau când lor le grăiam.

23. Ca pământul însetat așteptând ploaia, așa [și] aceștia [așteptau] graiul meu.

24. Dacă am să râd către ei, nu au să creadă, și lumina feței mele nu cădea [καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπιπτεν].

25. Ales-am calea lor și am stat stăpânitor [ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἐκάθισα ἄρχων]. Și locuiam ca un împărat în[tre] cei puțin înarmați

[μονοζώνοις][71], [în] care fel pe cei smeriți mângâindu-i [îi mângâiam].

[71] În aceeași ediție scripturală: „tâlhari”.

Capitolul 30

1. Iar acum m-au batjocorit cei mai mici. Acum mă mustră în parte, [cei] cărora le dispre-țuiam pe părinții lor, pe care nu i-am socotit a fi vrednici câinilor păstorilor mei,

2. și încă [și] tăria mâinilor lor. Pentru ce [s-a făcut] mie [aceasta]? În[tru] ei a pierit desăvâr-șirea [mea],

3. în lipsă și [în] foamete [fiind] neroditor, [ca] cei care fug fără apă. Ieri: chin și suferință.

4. Cei care înconjoară neînfometați deasupra sunând, ale celor neînfometați era[u] ale lor grâne. Și necinstiți și defăimați, lipsiți de tot binele [ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθοῦ], care și rădăcinile pomilor mestecau de foametea cea mare [οἳ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλου].

5. Ridicatu-s-au împotriva mea hoții [ἐπα-νέστησάν μοι κλέπται],

6. ale căror case ale lor erau găurile pietrelor [ὧν οἱ οἶκοι αὐτῶν ἦσαν τρῶγλαι πετρῶν].

7. În mijlocul celor cu glas-bun vor striga, [cei] care sub tufișuri sălbatice trăiau.

8. Fiii celor nebuni și numele celor necinstiți și faima s-a[u] stins de pe pământ.

9. Și acum liră sunt eu lor [νυνὶ δὲ κιθάρα ἐγώ εἰμι αὐτῶν] și de proverb mă au pe mine [καὶ ἐμὲ θρύλημα ἔχουσιν].

10. Și m-au urât [ἐβδελύξαντο δέ], depărtân-du-mă departe [με ἀποστάντες μακράν], și dinspre [înspre] fața mea nu au crutat scuipatul [ἀπὸ δὲ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον].

11. Căci deschizând tolba [φαρέτραν] lui m-a chinuit și frâu [χαλινὸν] feței mele au trimis.

12. Peste odrasla [din] cele de-a dreapta s-au ridicat împotrivă, piciorul lor au întins și au făcut cale peste mine cărările pieirii lor.

13. Bătătoritu-s-au cărările mele, căci m-am dezbrăcat de veșmântul meu.

14. [Cu] săgețile lui m-a tras în jos, și a făcut cu mine precum voiește [și] în dureri m-am tulburat.

15. Și mi se întorc durerile [ἐπιστρέφονται δέ μου αἱ ὀδύναι]. [Căci] se ducea nădejdea mea ca un vânt [ᾤχετό μου ἡ ἐλπὶς ὥσπερ πνεῦμα] și ca un nor [se ducea] mântuirea mea [καὶ ὥσπερ νέφος ἡ σωτηρία μου].

16. Și acum, peste mine, se va revărsa sufletul meu [καὶ νῦν ἐπ᾽ ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχή μου] și pe mine mă țin zilele durerilor [ἔχουσιν δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν].

17. Și, [cu] noaptea, oasele mele s-a[u] ars, iar mușchii mei s-a[u] dezlegat.

18. În multă tărie s-a apucat de veșmântul meu, ca gulerul tunicii mele m-a cuprins pe mine.

19. Și m-a socotit pe mine ca lutul, în pământ și [în] cenușă [fiind] partea mea.

20. Și am strigat către Tine și nu mă auzi. Au stat și m-au socotit.

21. Ai pus[72] piciorul pe mine cu nemilostivire [ἐπέβης δέ μοι ἀνελεημόνως] [și cu] mână tare m-ai biciuit [χειρὶ κραταιᾷ με ἐμαστίγωσας].

22. Și m-ai rânduit pe mine în dureri [ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναις] și m-ai lepădat de la mântuire [καὶ ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας].

---

[72] Cu referire la Dumnezeu.

23. Căci am cunoscut că moartea mă dărâmă [ἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει], căci casa a tot celui muritor [este] pământul [οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῆ].

24. Căci dacă aș putea pe mine să mă înving [εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν χειρώσασθαι] sau să rog dar pe altul și îmi va face [să îmi facă] mie aceasta [ἢ δεηθείς γε ἑτέρου καὶ ποιήσει μοι τοῦτο].

25. Dar eu [ἐγὼ δὲ], [fiind] în toate neputincios [ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ], am plâns [ἔκλαυσα], și am suspinat văzând om în nevoi [ἐστέναξα δὲ ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις].

26. Iar eu [ἐγὼ δὲ], avându-le pe cele bune [ἐπέχων ἀγαθοῖς], iată m-au întâmpinat mie [pe mine] mai mult zilele răutăților [ἰδοὺ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι κακῶν]!

27. Inima mea s-a înfierbântat și nu va tăcea [ἡ κοιλία μου ἐξέζεσεν καὶ οὐ σιωπήσεται], [căci] mi-au venit mai înainte zilele sărăciei [προέφθασάν με ἡμέραι πτωχείας].

28. Gemând [στένων], am mers fără căpăstru [πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ], și am stat în adunare strigând [ἕστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγώς].

29. Frate m-am făcut sirenelor [ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων] și prieten vrăbiilor [ἑταῖρος δὲ στρουθῶν].

30. Iar pielea mea s-a întunecat foarte mult și oasele mele de la ardere.

31. Și a ieșit întru patimă lira mea [ἀπέβη δὲ εἰς πάθος μου ἡ κιθάρα], iar psalmul meu întru plâns mie [ὁ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν ἐμοί].

Capitolul 31

1. Făgăduință am pus ochilor mei [διαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου] și nu voi înțelege spre fecioară [καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον].

2. Și ce a împărțit Dumnezeu de sus? Și moștenirea [este] destulă din cele prea înalte.

3. [Oare] nu [va fi] pieirea celui nedrept și înstrăinarea [ἀπαλλοτρίωσις] celor care fac fărădelege?

4. [Oare] nu va vedea El calea mea și toate cărările mele le va număra?

5. Iar dacă eram [am fost] mergând cu batjocoritorii, iar dacă și piciorul meu s-a grăbit întru viclenie,

6. atunci să stau în jugul celui Drept [ἱσταίη με ἄρα ἐν ζυγῷ Δικαίῳ]. Dar Domnul a cunoscut nerăutatea mea [οἶδεν δὲ ὁ Κύριος τὴν ἀκακίαν μου].

7. Dacă s-a abătut piciorul meu de la cale și dacă și ochiului a urmat inima mea [εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου], și dacă și [cu] mâinile mele am atins daruri[73],

8. atunci să semăn și alții să mănânce și fără de rădăcină să fiu pe pământ [ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς][74].

9. Dacă a urmat inima mea femeii altui bărbat[75] [εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἑτέρου] și dacă am așteptat la ușile ei,

10. atunci să placă și femeia mea

---

[73] Se referă la *primirea de daruri necuvenite*, pentru că acestea sunt *un păcat* înaintea lui Dumnezeu.

[74] Să se termine neamul meu odată cu mine.

[75] Dacă m-am îndrăgostit de femeia altuia.

altuia [ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἑτέρῳ], iar pruncii mei să se smerească.

11. Căci neoprită mânie a urgiei [θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος] [lui Dumnezeu este] să pângărești bărbatului pe femeia [τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναῖκα] [sa][76].

12. Căci foc arzând este în toate zilele, iar la care are să vină, din rădăcini l-a nimicit.

13. Iar dacă și judecata slujitorului meu sau a slujitoarei [mele] am defăimat, judecându-se [să se judece] ei cu mine.

14. Căci ce am să fac, dacă judecata mea are să o facă Domnul? Iar dacă și cercetare [va face], ce răspuns voi face[77]?

15. Oare nu precum și eu am fost în pântece și aceia au fost? Și ne-am făcut în acestui [acest] pântece [γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ].

16. Și nevoia celor neputincioși, pe care cândva o aveam, nu am părăsit-o[78], iar ochiul văduvelor nu l-am topit [χήρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα][79].

17. Iar dacă și [Oare și] pâinea mea am mâncat-o singur și n-am împărțit celui orfan?

18. Că[ci încă] din tinerețea mea hrăneam ca un părinte [ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς πατὴρ] și din pântecele maicii mele am povățuit [καὶ ἐκ γαστρὸς μητρός μου ὡδήγησα].

19. Iar dacă am și disprețuit pe cel gol, pierind, și nu l-am îmbrăcat,

---

[76] Adică să preacurvești cu ea.

[77] Ce răspuns Îi voi da eu Lui?

[78] Nu am părăsit grija de a-i ajuta pe cei neputincioși în nevoile lor.

[79] Nu le-am făcut pe văduve să plângă până la orbire. Nu le-am provocat dureri de niciun fel.

20. iar cei neputincioși dacă nu m-au binecuvântat și de la tunderea mieilor mei s-au încălzit umerii lor [ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀμνῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι αὐτῶν],

21. dacă am ridicat [asupra] săracului mâna [mea], nădădjuind că mult ajutor mie îmi este,

22. [atunci] să cadă umărul meu din încheietură, iar brațul meu din cotul meu să se zdrobească.

23. Căci frica Domnului m-a ținut pe mine [φόβος γὰρ Κυρίου συνέσχεν με] și de la câștigul Lui nu voi suferi [καὶ ἀπὸ τοῦ λήμματος Αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω].

24. Dacă am rânduit aurul [să fie] tăria mea și dacă și pietrei celei scumpe am nădăjduit,

25. și dacă m-am și veselit făcându-mi multa bogăție și dacă și pe cei nenumărați am pus mâna mea [εἰ δὲ καὶ ἐπ᾽ ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου],

26. cu adevărat [merit să] nu văd soarele strălucind, [ci] lipsind[u-mi] [el], iar luna stricându-se. Căci nu este [de]asupra lor.

27. Și dacă s-a înșelat în ascuns inima mea [καὶ εἰ ἠπατήθη λάθρᾳ ἡ καρδία μου], și dacă și mâna mea am pus-o peste gura mea [și] am sărutat-o [εἰ δὲ καὶ χεῖρά μου ἐπιθεὶς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα],

28. atunci tocmai aceasta să se socotească mie [ca] fărădelegea [mea] cea mai mare [ἀνομία ἡ μεγίστη]: că am mințit înaintea Domnului Celui Preaînalt [ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον Κυρίου τοῦ Ὑψίστου].

29. Iar dacă și vesel am fost [datorită] leșului vrăjmașilor mei și inima mea a zis: „Foarte bine”,

30. atunci să audă urechea mea blestemul meu și să fiu de poveste, și apoi de poporul meu [să fiu] chinuit.

31. Și dacă și de multe ori am zis slujitoarelor mele: „Cine să ne dea nouă [din] cărnurile sale, [ca] să ne săturăm?”, fiind eu foarte bun [λίαν μου χρηστοῦ ὄντος],

32. și [nici] afară nu petrecea cel străin, iar ușa mea la tot cel venit s-a deschis.

33. Iar dacă și păcătuind [am păcătuit] fără de voie, am ascuns păcatul meu,

34. căci nu m-am întors de la multa mulțime a gloatei, [ca] să nu mărturisesc înaintea lor. Iar dacă am și lăsat pe cel neputincios să iasă pe ușa mea [cu] sânul gol,

35. cine să dea [pe cel] auzindu-mă [care mă aude]? Și mâna Domnului, dacă nu m-a înfricoșat? Iar scrisoarea pe care o aveam de la cineva,

36. pe umeri punând cunună, o citeam.

37. Și dacă nespărgând-o pe aceasta am dat-o, nimic luând de la datornic?

38. Dacă asupra mea pământul a suspinat vreodată, și dacă și brazdele lui au plâns împreună,

39. și dacă și tăria lui am mâncat-o [de unul] singur, fără de cinste, și dacă și luând sufletul domnului pământului am întristat,

40. atunci pentru grâu să-mi iasă urzică [κνίδη], iar pentru orz [κριθῆς], un tufiș de mărăcini [βάτος]”. Și a încetat Iov cuvintele [sale].

Capitolul 32

1. Și au încetat și cei trei prieteni ai lui încă să vorbească împotriva lui Iov, căci Iov era Drept înaintea lor [ἦν γὰρ Ιωβ Δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν].

2. Și s-a urgisit Elius al lui Varahiil Vuzitis [ὠργίσθη δὲ Ελιους ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης], din rudenia lui Ram [ἐκ τῆς συγγενείας Ραμ], al țării Avsitis [Αυσίτις][80]. Și s-a urgisit lui [pe] Iov foarte, fiindcă s-a arătat pe sine Drept înaintea Domnului.

3. Dar și împotriva celor trei prieteni s-a urgisit foarte, fiindcă n-au putut să răspundă împotriva lui Iov și l-au pus pe el a fi neevlavios.

4. Și Elius a răbdat să dea un răspuns lui Iov, că mai bătrâni [decât] el sunt [ei cu] zilele[81].

5. Și a văzut Elius că nu este răspuns în gura celor trei bărbați și s-a mâniat urgia lui [καὶ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ].

6. Și răspunzând Elius al lui Varahiil Vuzitis, a zis: „Într-adevăr, mai tânăr sunt [cu] vremea[82] și voi sunteți mai bătrâni. Pentru aceea am tăcut, temându-mă [ca] vouă să vă vestesc a mea cunoaștere.

7. Și am zis că «Vremea este cea care vorbește [ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν] și în mulți ani au cunoscut înțelepciunea [ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἴδασιν σοφίαν]».

8. Dar Duhul este în cei muritori

---

[80] Forma de N. a numelui, cea pe care am transliterat-o. Pentru că în text avem G. sg.

[81] Cei trei prieteni ai Sfântului Iov.

[82] Cu anii. Sunt mai tânăr decât voi.

[ἀλλὰ Πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς] și suflarea Atotțiitorului este cea care învață [πνοὴ δὲ Παντοκράτορός ἐστιν ἡ διδάσκουσα].

9. Nu sunt înțelepți cei care au mulți ani, nici bătrânii [nu] au cunoscut judecata.

10. Pentru aceasta am zis: «Ascultați-mă și vă voi vesti vouă pe care le-am cunoscut!

11. Luați aminte la cuvintele mele, căci voi zice vouă ascultându-vă, până ce aveți să cercetați cuvintele

12. și până ce vă voi înțelege pe voi!». Și iată, nu era lui Iov [cineva] dintre voi mustrându-l [și] răspunzând cuvintelor lui!

13. Ca să nu ziceți: «Am aflat înțelepciunea Domnului adăugând [εὕρομεν σοφίαν Κυρίῳ προσθέμενοι]».

14. Și omului ați îngăduit să i se grăiască aceste cuvinte.

15. S-au îngrozit, n-au mai răspuns încă, s-au învechit cuvintele din ei [ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους].

16. Am răbdat, căci nu au vorbit. Că[ci] au stat [și] nu au răspuns".

17. Și răspunzând Elius, zice:

18. „Iarăși voi vorbi, căci sunt plin de cuvinte [πλήρης εἰμι ῥημάτων]. Căci mă pierde duhul pântecelui [Duhul inimii] [τὸ πνεῦμα τῆς γαστρός][83].

19. Iar pântecele meu [inima mea] [este] ca un burduf de must fierbând[, care a fost] legat, sau ca foalele spart al arămarului.

20. Voi grăi, ca să mă odihnesc

---

[83] Aici cred că prin *pântece* se desemnează, de fapt, *inima* omului. Versetul următor îmi întărește această intuiție filologică și duhovnicească. Iar *duhul* trebuie majusculat.

deschizând buzele.

21. Căci de om nu am să mă rușinez și nici [de la] cel muritor nu am să mă întorc.

22. Căci nu cunosc să mă minunez de fața [οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι πρόσωπον] [omului]. Iar dacă nu [εἰ δὲ μή] [voi face asta], și pe mine moliile mă vor mânca [καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται].

Capitolul 33

1. Și, într-adevăr, nu [va fi așa]. Ci, ascultă Iov cuvintele mele și vorbirii mele dă-i ascultare!

2. Căci, iată, am deschis gura mea și a grăit limba mea!

3. Curată mi-e inima [dimpreună cu] cuvintele [mele] [καθαρά μου ἡ καρδία ῥήμασιν] și înțelegerea buzelor mele curat va gândi [σύνεσις δὲ χειλέων μου καθαρὰ νοήσει].

4. Duhul cel Dumnezeiesc [este] Cel care m-a făcut pe mine [Πνεῦμα Θεῖον τὸ ποιῆσάν με], iar suflarea Atotțiitorului [este] cea care mă învață pe mine [πνοὴ δὲ Παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με].

5. Dacă ai să poți, dă-mi mie răspuns la acestea! Rămâi! Stai cu mine și eu cu tine!

6. Din pământ ai fost făcut tu, precum [am fost făcut] și eu. Din acesta am fost făcuți [amândoi].

7. Nu frica mea te va răsuci, nici mâna mea [nu] va fi grea peste ție [tine].

8. Dar ai zis în urechile mele [și] glasul cuvintelor tale am auzit.

9. Fiindcă zici: «Curat sunt, nepăcătuind. Și fără pată sunt, căci nu am păcătuit.

10. Și plângere împotriva mea a aflat[84] și m-a socotit ca [pe] un potrivnic.

11. Și a pus în lemn piciorul meu [ἔθετο δὲ ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου][85] și a păzit toate căile mele».

12. Căci cum zici: «Drept sunt

---

[84] Cu referire la Dumnezeu. Ca și în versetul următor.

[85] O profețire a Răstignirii Domnului.

și nu m-a ascultat[86]»? Căci veșnic este Cel de deasupra celor muritori [αἰώνιος γάρ ἐστιν ὁ ἐπάνω βροτῶν].

13. Și zici: «Pentru ce judecății mele nu i-a ascultat tot cuvântul [διὰ τί τῆς δίκης μου οὐκ ἐπακήκοεν πᾶν ῥῆμα]?».

14. Căci o dată [trebuie] să grăiască Domnul, iar a doua oară [este] vis.

15. Sau în cugetarea nopții, ca [și] când are să cadă frică îngrozitoare peste oameni, peste cei adormiți în pat.

16. Atunci descoperă[87] mintea oamenilor în chipuri de frică [și cu] unele ca acestea i-a înfricoșat,

17. [ca] să-l întoarcă pe om de la nedreptate și trupul lui de la cădere l-a izbăvit.

18. Și a crutat sufletul lui de la moarte și [l-a făcut] să nu cadă el în război.

19. Și iarăși îl mustră pe el în boală, pe pat, și mulțimea oaselor lui a amorțit.

20. Iar toată mâncarea grâului nu are să poată să primească și sufletul lui mâncare [are] să poftească,

21. până are să-i putrezească lui cărnurile și are să se arate oasele lui deșarte.

22. Și s-a apropiat întru moarte sufletul său [ἤγγισεν δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ] și viața lui în Iad [ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν Ἅδῃ].

23. Dacă or să fie mii de Îngeri purtători de moarte [ἐὰν ὦσιν χίλιοι Ἄγγελοι θανατηφόροι], [atunci nici]unul [dintre] ei nu are să-l rănească pe el [εἷς αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν], dacă are să înțeleagă [cu] inima să se întoarcă către Domnul

---

[86] Și nu m-a ascultat Dumnezeu.
[87] Cu referire la Dumnezeu.

[ἐὰν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι ἐπὶ Κύριον]. Și are să vestească[88] omului boala lui și prostia lui are să i-o arate.

24. Îl va opri ca să nu cadă el întru moarte și va reînnoi trupul lui ca ungerea pe zid și oasele sale le va umple de măduvă.

25. Și va înmuia cărnurile sale ca ale pruncului și-l va restabili pe el, îmbărbătându-se, în[tru cele ale] oamenilor.

26. Și rugându-se către Domnul [εὐξάμενος δὲ πρὸς Κύριον] și primite lui va [vor] fi [καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται] și va intra [cu] față curată [și] cu mărturisire [εἰσελεύσεται δὲ προσώπῳ καθαρῷ σὺν ἐξηγορίᾳ] și va da dreptate oamenilor [ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις δικαιοσύνην].

27. Apoi, atunci, se va mustra omul, el însuși zicând: «[Vai,] pe care le împlineam! Și nu [cu] cele vrednice m-a cercetat[89], [pentru cele] pe care le-am păcătuit.

28. Mântuiește sufletul meu ca să nu vină întru stricăciune [σῶσον ψυχήν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν] și viața mea lumină va vedea [καὶ ἡ ζωή μου φῶς ὄψεται]!».

29. Iată, toate acestea le va lucra Cel tare: cele trei căi cu omul!

30. Dar a izbăvit sufletul meu din moarte [ἀλλ᾽ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου], ca viața mea în lumină să-L laude pe El [ἵνα ἡ ζωή μου ἐν φωτὶ αἰνῇ Αὐτόν].

31. Ia aminte, Iov, și ascultă-mă! Taci și eu sunt voi grăi [și eu voi vorbi]!

32. Dacă sunt cuvinte, răspunde-mi mie! Vorbește, căci voiesc să te îndreptezi!

---

[88] Tot cu referire la Dumnezeu.

[89] Dumnezeu.

33. [Iar] dacă nu, tu ascultă-mă! Taci și te voi învăța înțelepciune!”.

Capitolul 34

1. Și răspunzând, Elius zice:
2. „Ascultați-mă, cei înțelepți! Stând, luați aminte bine!
3. Că[ci] urechea cuvintele încearcă și gâtul gustă mâncarea.
4. Judecată să luăm nouă înșine [și] să cunoaștem în mijlocul nostru ce lucru [este] bun.
5. Că Iov a zis: «Drept sunt. Domnul mi-a lăsat judecata.
6. Și a stat [cu] judecata mea. [Căci] tare [este] săgeata mea cea fără nedreptate».
7. Cine [este] om ca Iov? Bând batjocura ca apa,
8. nepăcătuind și nici [fiind] neevlavios sau calea [ne]împărțind cu cei care fac fărădelegi, ca să meargă cu cei neevlavioși.
9. Căci [astfel] nu ai să zici, că nu va fi cercetarea omului și cercetarea lui de la Domnul.
10. De aceea, cei înțelepți la inimă, ascultați-mă! Să nu îmi fie mie înaintea Domnului să fiu neevlavios și înaintea Atotțiitorului să-l tulbur pe cel Drept,
11. ci să dea[90] omului după [ce] face fiecare [dintre] ei și în cărarea omului îl va afla pe el.
12. Dar gândești pe Domnul, [că] pe cele uimitoare le va face sau Atotțiitorul va tulbura judecata,
13. [Cel] care a făcut pământul?
Și cine este Cel care face pe cel de sub cer și toate cele care

---

[90] Cu referire la Dumnezeu.

sunt în el[91]?

14. Căci dacă [are] să vrea a opri și duhul [omului] lângă El, să-l păstreze,

15. va muri tot trupul odată. Și tot cel muritor întru pământ va merge, de unde a fost și zidit.

16. Dar dacă nu are să-l mustre[92], ascultă acestea [și] ia aminte [la] glasul cuvintelor!

17. Vezi tu pe Cel care urăște fărădelegile și îi nimicește pe cei răi, fiind veșnic Drept?

18. Neevlavios [este] cel care zice împăratului: «Faci fărădelege» și [care zice:] «Cel mai neevlavios [cei mai neevlavioși]» stăpânitorilor.

19. Care nu S-a rușinat [de] fața celui cinstit și nici [nu] a cunoscut cinste să pună oamenilor [oamenii] să se minuneze de fețele lor.

20. Iar cei deșerți ai lor va [vor] ieși să strige și [pentru] a se ruga omului, căci s-au folosit în mod fărădelege, abătându-i pe cei neputincioși.

21. Căci El este văzătorul lucrurilor oamenilor [Αὐτὸς γὰρ ὁρατής ἐστιν ἔργων ἀνθρώπων] și El [nu] a scăpat nimic [din cele] pe care le fac [oamenii]

22. și nici [nu] va fi loc să se ascundă celor care fac fărădelegi.

23. Că nu peste om va pune încă. Căci Domnul peste toți privește [ὁ γὰρ Κύριος πάντας ἐφορᾷ],

24. Cel care cuprinde pe cele necuprinse cu mintea [ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα] și slăvite și minunate [ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια], al cărora nu este număr [ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός],

25. Cel care cunoaște faptele lor [ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα] și va întoarce noaptea

---

[91] În om.

[92] Dumnezeu.

și se vor smeri [καὶ στρέψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσονται].

26. Și i-a stins[93] pe cei neevlavioși. Dar văzuți [sunt ei] înaintea Lui,

27. că s-au abătut de la legea Domnului și dreptățile Lui nu le-au cunoscut,

28. ca să aducă peste El strigare de nevoiaș. Și strigarea celor săraci va auzi[94],

29. și El liniște va da [καὶ Αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει]. Și cine va învinui și va ascunde fața [καὶ τίς καταδικάσεται καὶ κρύψει πρόσωπον] și cine Îl va vedea pe El [καὶ τίς ὄψεται Αὐτόν]? Și împotriva neamului și împotriva omului deodată,

30. împărățind om fățarnic de către greutatea poporului,

31. că[ci] către cel tare [este] cel care zice: «Luat-am, nu voi zălogi.

32. Fără de mine voi vedea. Tu [însă], arată-mi mie, dacă nedreptate am lucrat [și] nu voi adăuga!».

33. Nu de la tine o vei plăti pe ea? Că[ci știu că] ai să o lepezi. Că tu vei alege și nu eu. Și ce ai cunoscut? Grăiește!

34. Așadar, cei înțelepți la inimă vor zice acestea și omul cel înțelept mi-a ascultat cuvântul meu.

35. Și Iov nu în[tru] înțelegere a grăit, iar cuvintele lui nu [sunt] în[tru] cunoaștere.

36. Dar însă nu [fă aceasta], ci învață, Iov! Să nu dai încă răspuns ca cei fără de minte,

37. ca să nu adăugăm peste păcatele noastre. Și fărădelegea [aceasta] peste noi se va socoti, [că] cuvinte multe grăind [am grăit] înaintea Domnu-

---

[93] Cu referire la Dumnezeu.

[94] Domnul.

lui [πολλὰ λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ Κυ-ρίου]”.

Capitolul 35

1. Și, răspunzând, Elius zice:

2. „De ce pe aceasta ai socotit-o în[tru] judecată? Tu cine ești? Că ai zis: «Drept sunt înaintea Domnului».

3. Sau vei zice: «Ce am să fac păcătuind?»

4. Eu îți voi da răspuns și celor trei prieteni ai tăi.

5. Privește întru cer și vezi! Și află cum norii [sunt mai] sus de tine!

6. Dacă ai păcătuit, ce vei face? Iar dacă și multe ai nelegiuit, ce poți să faci?

7. Și deci, întrucât ești Drept, ce vei da Lui? Sau ce [lucru] din mâna ta va lua[95]?

8. Omului asemenea ție [este] neevlavia ta și fiului omului[96] [este] dreptatea ta.

9. De mulțime asuprindu-se, vor striga, vor țipa de brațul multora.

10. Și nu a zis: «Unde este Dumnezeu, Cel care m-a făcut, Cel care rânduiește străjile de noapte,

11. Cel care mă mărginește [ὁ διορίζων με][97] de dobitoacele pământului și de păsările cerului?».

12. Acolo vor striga și nu are să audă[98], și de ocara celor răi[99].

---

[95] Dumnezeu.

[96] Cu referire la Dumnezeu Fiul.

[97] Mă separă de ele.

[98] Dumnezeu.

[99] Domnul Se va urgisi.

13. Căci pe cele fără de loc nu voiește Domnul să le vadă [ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ὁ Κύριος ἰδεῖν]. Căci El, Atotțiitorul, este văzătorul

14. celor care săvârșesc cele fărădelege și mă va mântui. Și judecă înaintea Lui, dacă poți să-L lauzi pe El precum este

15. și acum! Că nu este [nimeni] cercetând urgia Lui [ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὀργὴν Αὐτοῦ] și [dacă] nu a cunoscut fărădelegii foarte [καὶ οὐκ ἔγνω παραπτώματι σφόδρα][100].

16. Iar Iov în deșert deschide gura sa, în necunoaștere cuvintele îngreuie [ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει]".

---

[100] Înțelesul e următorul: „Căci nimeni nu a fost cercetat de urgia lui Dumnezeu, dacă nu a cunoscut mai întâi că a făcut o foarte mare fărădelege".

Capitolul 36

1. Și încă adăugând Elius, zice:

2. „Îngăduie-mi încă puțin, ca să te învăț! Căci încă este în mine cuvântare.

3. Luând cunoașterea mea îndelungă [ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν] și [cu] faptele mele cele drepte voi grăi [ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ]

4. cu adevărat și nu nedrepte cuvinte în mod nedrept înțelegeai.

5. Și cunoaște că Domnul nu are să-l alunge pe cel fără de răutate, [care este] puternic [cu] tăria. [Iar] inima

6. neevlavioasă nu se va face vie și judecata celor săraci o va da[101].

7. Nu va lua de la cel Drept ochii Săi și cu împărații întru tron [va fi]. Și îi va pune pe ei întru biruință și se vor înălța.

8. Și cei legați în cătușe se vor opri în funiile nevoii [καὶ εἰ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις συσχεθήσονται ἐν σχοινίοις πενίας].

9. Și va vesti lor[102] faptele lor și fărădelegile lor, că[ci] se vor întări.

10. Dar celui Drept va asculta[103]. Și a zis că «se vor întoarce de la nedreptate».

11. Dacă au să asculte și au să slujească, [atunci] vor sfârși zilele lor în[tru] bunătăți și anii lor în[tru] bune-cuviințe [ἐν εὐπρεπείαις].

12. Iar pe cei neevlavioși nu îi mântuie,

---

[101] Dumnezeu.

[102] Tot cu referire la Dumnezeu.

[103] Dumnezeu.

nevrând să cunoască ei pe Domnul. Și, fiind mustrați, neascultători erau.

13. Și fățarnicii [cu] inima vor rândui mânia[104]. Nu vor striga[105], că[ci El] i-a legat pe ei.

14. Așadar, să moară în tinerețe sufletul lor [ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν], iar viața lor rănindu-se de îngeri [ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων],

15. pentru care [că] au necăjit pe cel slab și neputincios. Și [El] judecata celor blânzi va lămuri.

16. Și, în plus, te-a înșelat pe tine din gura vrăjmașului [καὶ προσέτι ἠπάτησέν σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ][106]. Abis, revărsare dedesubtul ei [ἄβυσσος κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς], și s-a coborât masa Ta plină de grăsime [καὶ κατέβη τράπεζά Σου πλήρης πιότητος][107].

17. Și [El] nu va lipsi judecata de la cei Drepți

18. și mânia [Lui] peste cei neevlavioși va fi, pentru neevlavia darurilor pe care le primeau în[tru] nedreptăți [δι᾽ ἀσέβειαν δώρων ὧν ἐδέχοντο ἐπ᾽ ἀδικίαις].

19. Să nu te abată de bunăvoie mintea [de la] rugăciune [μή σε ἐκκλινάτω ἑκὼν ὁ νοῦς δεήσεως], în nevoie fiind cei neputincioși [ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων]! Și pe toți cei care au putere [și] tărie

20. să nu-i tragi afară noaptea, [ca] să [nu] se suie popoare în locul lor,

21. ci păzește-te să nu le faci pe cele fără de loc, căci prin aceasta te-ai scos din sărăcie!

---

[104] Lui Dumnezeu.

[105] Către Dumnezeu.

[106] Dumnezeu te-a lăsat pe tine să fii înșelat de gura diavolului.

[107] O vorbire profetică despre Dumnezeiasca Euharistie.

22. Iată, Cel tare va întări în tăria Lui! Căci cine stăpânitor ca El?

23. Și cine este cel care cercetează lucrurile Sale? Sau cine [este] cel care a zis: «[El] a făcut cele nedrepte».

24. Adu-ți aminte că mari sunt lucrurile Sale, pe care le-au stăpânit oamenii!

25. Tot omul a văzut în sine câți muritori sunt răniți.

26. Iată, Cel tare [este] mult și nu vom cunoaște numărul anilor Săi și [El este] nemărginit [ἀπέραντος]!

27. Și numărate Îi [sunt] Lui picăturile ploii [ἀριθμηταὶ δὲ Αὐτῷ σταγόνες ὑετοῦ] și [ele] se vor vărsa [în] ploaie, întru nor [καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην].

28. Vor curge vechiturile. Și [El] a umbrit norii peste muritorii cei de negrăit [ἐσκίασεν δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθήτων βροτῶν]. Ceas a pus dobitoacelor și au cunoscut rânduiala culcușului [ὥραν ἔθετο κτήνεσιν οἴδασιν δὲ κοίτης τάξιν][108]. În[tru] toate acestea nu ți se uimește ție mintea [ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταταί σου ἡ διάνοια] și nici [nu] ți se împacă ție inima ta de trup [οὐδὲ διαλλάσσεταί σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος]?

29. Și dacă are să înțeleagă întinderile norului [καὶ ἐὰν συνῇ ἀπεκτάσεις νεφέλης], dreptățile cortului Său [ἰσότητα σκηνῆς αὐτοῦ],

30. iată, întinde peste el bucurie [ἰδοὺ ἐκτείνει ἐπ᾽ αὐτὸν ηδω][109]! Și [El] rădăcinile mării le-a acoperit.

31. Căci [El] în aceștia va judeca popoarele [și] va da hrană celui care este tare.

---

[108] Când e momentul ca ele să doarmă.

[109] Se referă la Dumnezeu.

32. Peste mâini [El] a acoperit lumina și a poruncit despre ea în cel care întâmpină.

33. Și [El] va vesti despre ea prietenului Său, [care este] dobândire și pentru nedreptate.

Capitolul 37

1. Și aceasta a tulburat inima mea și [ea] a căzut din locul ei.

2. Auzi veste în urgia mâniei Domnului și învățătura din gura Lui va ieși!

3. Dedesubtul a tot cerul [este] începutul Lui [ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀρχὴ Αὐτοῦ] și lumina Sa [este] peste aripile pământului [καὶ τὸ φῶς Αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς γῆς].

4. Înapoia Lui va striga glasul [ὀπίσω Αὐτοῦ βοήσεται φωνή], va tuna în glasul ocării Lui [βροντήσει ἐν φωνῇ ὕβρεως Αὐτοῦ], și nu îi va schimba pe ei, că[ci] va auzi glasul Său.

5. Va tuna Cel tare în glasul Lui cele minunate și le va face pe cele mari, pe care [oamenii] nu le-au cunoscut.

6. Poruncind zăpezii: «Fii pe pământ!» și iarna, ploaia, și iarna ploilor puterii Sale [καὶ χειμὼν ὑετός καὶ χειμὼν ὑετῶν δυναστείας Αὐτοῦ].

7. În mâna a tot omul pecetluiește [ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου κατασφραγίζει][110], ca să cunoască tot omul slăbiciunea sa [ἵνα γνῷ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν].

8. Și a[u] intrat fiarele sub umbră și s-au liniștit în[tru] culcuș.

9. Din cămări vin vârtejuri și din vârfuri [de munte] frigul.

10. Și din suflarea Celui tare va da gheață și [El] călăuzește apa [după] cum are să voiască.

11. Iar cel ales zidește norul [καὶ ἐκλεκτὸν

---

[110] Dumnezeu.

καταπλάσσει νεφέλη] [și] lumina Sa va risipi norul [διασκορπιεῖ νέφος φῶς Αὐτοῦ].

12. Și El roțile va strica în călăuzire, întru faptele lor [καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει ἐν θεεβουλαθω εἰς ἔργα αὐτῶν]. Toate câte [El] are să le poruncească lor [πάντα ὅσα ἂν ἐντείληται αὐτοῖς], acestea a[u] fost rânduite de El pe pământ [ταῦτα συντέτακται παρ᾽Αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς],

13. dacă [fie] întru învățătură, dacă [fie] întru pământul Lui, dacă [fie] întru milă Îl va afla pe El.

14. Ia aminte la acestea, Iov! Stai! Învață puterea Domnului!

15. Am cunoscut că Dumnezeu a pus lucrurile Lui [οἴδαμεν ὅτι ὁ Θεὸς ἔθετο ἔργα Αὐτοῦ] [și] lumină făcând din întuneric [φῶς ποιήσας ἐκ σκότους].

16. Și [El] știe deosebirea norilor și căderile cele nelegiuite ale celor răi.

17. Iar veșmântul tău[111] [este] fierbinte și se liniștește pe pământ.

18. Te vei întări cu el întru vechiturile cele tari [στερεώσεις μετ᾽ αὐτοῦ εἰς παλαιώματα ἰσχυραὶ] ca vedenia revărsării [ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως].

19. Învață-mă pentru ce! Ce vom zice Lui? Și avem să încetăm multe zicând:

20. «[Oare] nu cartea sau scriitorul mi-a stat mie, ca omul, stând, să tacă?».

21. Și tuturor nevăzută [este] lumina [Lui], curată este în[tre] vechituri, ca cea de la El în nori.

22. De la miazănoapte [sunt] norii strălucind ca aurul [ἀπὸ βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα] [și] pe aceștia mare [este] slava și cinstea Atotțiitorului [ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ Παντοκράτορος].

---

[111] Se referă la Sfântul Iov.

23. Și nu aflăm pe altul asemenea [cu] tăria Lui, [cu] Cel care le judecă pe cele drepte. [Oare] nu gândești a-L auzi pe El?

24. Pentru [a]ce[ea] se vor teme de El oamenii și se vor teme de El și cei înțelepți [cu] inima [καὶ οἱ σοφοὶ καρδίᾳ]”.

Capitolul 38

1. Și după să înceteze [ce a încetat] Elius vorbirea, a zis Domnul lui Iov, prin vârtej de vânt și nori [εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Ιωβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν]:

2. „Cine [este] acesta care Îmi ascunde Mie sfatul și, oprind cuvintele în inimă, și pe Mine gândește a Mă ascunde?

3. Încinge ca un om mijlocul tău și te voi întreba și tu să-Mi răspunzi!

4. Unde erai când am pus temelie pământului? Și vestește-Mi Mie dacă cunoști înțelegere!

5. Cine a pus măsurile lui[112], dacă ai cunoscut, sau cine [este] cel care a adus funie peste el?

6. Pe ce inele au fost ridicați [a fost ridicat] el și cine este cel care a pus piatră colțuroasă pe el?

7. Când au fost făcute stelele [ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα], M-au lăudat [cu] glas mare toți Îngerii Mei [ᾔνεσάν Με φωνῇ μεγάλῃ πάντες Ἄγγελοί Μου].

8. Și am închis marea [cu] porți [ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις], când se grăbea din pântecele maicii ei ieșind [ὅτε ἐμαίμασσεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη] [să iasă].

9. Și am pus ei norul veșmânt [ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν] și [cu] negură pe ea am învelit-o [ὁμίχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα].

10. Și am pus ei hotare, punându-i ziduri și porți.

11. Și i-am zis ei: «Până aici vei veni și nu vei merge mai departe, ci în[tru] tine se vor sparge valurile tale!».

---

[112] Ale pământului.

12. Oare [nu] asupra ta am rânduit lumina cea de dimineață și luceafărul a văzut rânduiala sa,

13. [ca] să apuce aripile pământului, să scutu-re pe cei neevlavioși dintru el?

14. Oare tu luând tina pământului ai zidit ființa vie și pe cel vorbitor, pe acesta, l-ai pus pe pământ?

15. Și ai luat de la cei neevlavioși lumina și brațul celor mândri l-ai zdrobit?

16. Și ai venit la izvorul mării și în urmele abisului ai umblat [ἐν δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιε-πάτησας]?

17. Și ți-au deschis ție [cu] frică porțile morții [ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου] și portarii Iadului, văzându-te, s-au înspăimântat [πυλωροὶ δὲ Ἅιδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν]?

18. Și ai învățat lățimea cea de sub cer? Așadar, vestește-mi cât de mare [și] care este?

19. Și [în] ce pământ petrece lumina și întu-nericului care [îi este] locul?

20. Dacă [poți, atunci] să Mă duci întru hotarele lor. Și [e bine] dacă și cunoști cărările lor.

21. Așadar, ai cunoscut că atunci te-ai născut și numărul anilor tăi [este] mult?

22. Și ai venit la vistieriile zăpezii și vistieriile grindinei ai văzut?

23. Și ți se lasă ție întru ceasul vrăjmașilor, întru ziua războiului și a luptei?

24. Și de unde iese bruma sau se răspândește austrul întru cel de sub cer[113]?

25. Și cine a pregătit curgerea ploii celei înfuriate și calea vuietelor [ei],

26. [ca] să plouă pe pământul care nu [are] om, [în] pustiu, [în] care nu este om în el,

---

[113] În văzduh.

27. [ca] să sature [pământul] cel necălcat și nelocuit și să răsară ieșire de iarbă?

28. Cine este tatăl ploii și cine este cel care a născut bulgării de rouă?

29. Și din al cărui pântece iese gheața? Și bruma, în cer, cine a născut-o,

30. care se coboară ca apa curgând? Și fața abisului cine a zidit-o?

31. Și ai cunoscut legătura Pleiadei[114] și gardul Orionului[115] l-ai deschis?

32. Oare vei deschide constelațiile [μαζουρωθ] în vremea lor și pe Esperos [Ἕσπερος][116]/ pe luceafărul de seară de părul lui îl vei aduce pe ele [pe el]?

33. Și cunoști schimbările cerului sau cele de sub cer împreună făcându-se?

34. Și vei chema norul [cu] glas și [cu] cutremur de apă mânioasă te va asculta?

35. Și vei trimite trăsnete și vor merge? Și vor zice ție [trăsnetele]: «Ce este?».

36. Și cine a dat femeilor înțelepciunea țesăturii sau știința broderiei?

37. Și cine [este] cel care numără norii [cu] înțelepciune și cerul întru pământ l-a aplecat?

38. Și a fost revărsat[117] ca pământul [cu] țărâna [κέχυται δὲ ὥσπερ γῆ κονία] și l-am lipit pe el ca pietrei cubice [ca pe o piatră cubică] [κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὥσπερ λίθῳ κύβον].

39. Și vei vâna leilor mâncare?

---

[114] A se vedea: https://ro.wikipedia.org/wiki/Pleiadele.

[115] Idem: https://ro.wikipedia.org/wiki/Orion_(constelație).

[116] Idem: https://ro.wikipedia.org/wiki/Luceafăr.

[117] Cu privire la facerea cerului.

Și sufletele balaurilor le vei sătura [ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις]?

40. Căci se tem în culcușurile lor și șed în păduri, pândind.

41. Și cine a pregătit corbului mâncare? Căci puii lui către Domnul au strigat, rătăcindu-se, grâne căutând.

Capitolul 39

1. Oare ai cunoscut vremea nașterii pietrei țapo-cerbilor [εἰ ἔγνως καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων πέτρας] și ai păzit chinurile cerbilor?

2. Și ai numărat lunile lor pline, a[le] nașterii [nașterilor lor], și chinurile lor le-ai dezlegat?

3. Și ai hrănit copiii lor fără de frică [și] chinurile lor le vei trimite?

4. Se vor despărți copiii lor, se vor înmulți în[tru] naștere, vor ieși și nu se vor mai întoarce lor [la ei].

5. Și cine este cel care a lăsat măgarul sălbatic slobod și legăturile lui cine le-a dezlegat?

6. Și am pus sălașul lui pustiul și corturile lui [în] pământurile sărate [ἁλμυρίδα].

7. Batjocorind mulțimea multă a cetății și plângerea birarului neauzind,

8. va pândi munții, pășunea lui, și apoi toată verdeață o caută.

9. Și va vrea să-ți slujească ție cel cu un singur corn sau să doarmă în ieslea ta?

10. Și vei lega în curele jugul lui sau va trage ție brazde în câmp?

11. Și vei nădăjdui în el, că multă [este] tăria lui, și vei lăsa lui lucrurile tale?

12. Și vei crede că îți va da ție sământa și îți va aduce ție secerișul?

13. Aripa veselindu-se [celor care se veselesc este] veselă [πτέρυξ τερπομένων νεελασα], dacă are să zămislească barză și șoim [ἐὰν συλλάβῃ ασιδα καὶ νεσσα].

14. Că[ci] va lăsa întru pământ ouăle ei și peste țărână se va adăposti

15. și a uitat că piciorul le va risipi și fiarele câmpului le vor călca.

16. Se îngrijea cu cruzime de fiii ei [ἀπεσκλή-ρυνεν τὰ τέκνα αὐτῆς], deci nu de ea însăși [ὥστε μὴ ἑαυτῇ], [și] întru deșert s-a ostenit fără frică [εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ φόβου].

17. Că Dumnezeu a tăcut ei înțelepciunea [ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ Θεὸς σοφίαν] și nu a împărțit ei în[tru] înțelegere [καὶ οὐκ ἐμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει].

18. După vreme în[tru] înălțime va înălța [și] va batjocori pe cal și pe călărețul său.

19. Oare tu ai pus calului putere și ai îmbrăcat gâtul lui [cu] frică?

20. Și ai pus lui armura [πανοπλίαν] și slava piepturilor sale [cu] îndrăzneală [δόξαν δὲ στηθέων αὐτοῦ τόλμῃ]?

21. Săpând în câmp se mândrește [ἀνορύσσων ἐν πεδίῳ γαυριᾷ] și iese întru câmp în putere [ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύι].

22. Întâmpinând [cu] săgeată batjocorește și nu are să se mai întoarcă de la fier.

23. În [mâna] lui se mândrește [se mândresc] arcul și sabia [ἐπ᾽ αὐτῷ γαυριᾷ τόξον καὶ μάχαιρα].

24. Și urgia[118] va nimici pământul și nu are să creadă, până ce are să arate trâmbița.

25. Și trâmbița, arătând, zice: „Bine făcut!”. Și de departe miroase războiul, împreună cu săritura și strigarea.

26. Și din a ta cunoaștere a stat șoimul, deschizând neclintit aripile, văzând cele către austru?

---

[118] Urgia lui Dumnezeu.

27. Și în[tru] porunca ta se înalță vulturul și pajura[119], pe cuibul său șezând, petrece

28. pe vârf de stâncă și ascunsă?

29. Acolo fiind caută grâne, [căci] de departe ochii ei se uită[120].

30. Și puii ei se amestecă în sânge și care au să fie morți, de îndată se află”.

[119] A se vedea: https://ro.wikipedia.org/wiki/Acvilă_de_munte.

[120] La pradă.

Capitolul 40

1. Și Domnul Dumnezeu i-a răspuns lui Iov și i-a zis:

2. „Nu judecata cu Cel destul [ἱκανοῦ] va abate? Mustrând pe Dumnezeu, va răspunde de aceasta”.

3. Și, răspunzând Iov, zice Domnului:

4. „De ce încă eu mă judec dojenindu-mă și mustrând pe Domnul, auzind asemenea [lucruri], [eu] nimic fiind? Și eu ce răspuns am să dau la acestea? Mâna voi pune peste gura mea.

5. O dată am grăit și pe al doilea nu-l voi adăuga”.

6. Și, încă răspunzând Domnul, i-a zis lui Iov din nor:

7. „Nu, ci încinge ca un om mijlocul tău și te voi întreba pe tine și tu Îmi vei răspunde!

8. Nu lepăda judecata Mea! Și Mă gândești altfel, [vrând] ție să-ți răspunzi sau ca să te arăți Drept.

9. Oare brațul tău este deasupra Domnului sau [cu] glas ca El tuni?

10. Și ia înălțime și putere și [cu] slavă și cinste te îmbracă!

11. Și trimite îngeri [cu] urgie și pe tot obraznicul smerește-l!

12. Și pe cel mândru stinge-l și strică îndată pe cei neevlavioși!

13. Și ascunde-i întru pământ, afară, împreună și fețele lor umple-le de necinste!

14. Apoi voi mărturisi, că dreapta ta poate să mântuie.

15. Ci iată și fiarele lângă ție [tine]: mănâncă iarbă ca boii!

16. Și iată tăria lui pe mijloc și puterea pe buricul pântecelui!

17. A pus coada ca un chiparos și mușchii lui s-au împletit.

18. Coastele lui [sunt] coaste de aramă și șira spinării lui [este] fier vărsat.

19. Acesta este începutul zidirii Domnului [τοῦτ᾽ ἔστιν ἀρχὴ πλάσματος Κυρίου], făcut a fi batjocorit de către îngerii Lui [πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων Αὐτοῦ][121].

20. Și venind pe muntele cel colțuros a făcut bucurie animalelor cu patru picioare în Tartaros.

21. Sub multe feluri de copaci doarme, lângă papirus [πάπυρον] și trestie [κάλαμον] și păpurică [βούτομον].

22. Și se umbresc în el pomi mari, cu ramurile [lor], și crengile salciei.

23. Dacă are să se facă revărsare [a apei], nu are să simtă. A nădăjduit că va lovi Iordanisul întru gura lui.

24. În ochiul lui îl va primi pe el. Răsucindu-se, va găuri nasul.

25. Și vei aduce balaurul[122] în undiță și vei pune căpăstru împrejurul nasului său?

26. Oare vei lega inel în nasul lui și [cu] brățară vei găuri buza lui?

27. Și va grăi ție [cu] rugăciune, [cu] rugăminte moale [ἱκετηρίᾳ μαλακῶς]?

---

[121] Și aici se referă la demoni, care batjocoresc neîncetat făpturile create de Dumnezeu.

[122] Cu referire la Satanas și la biruirea lui de către Domnul.

28. Și va pune făgăduință cu tine și-l vei lua pe el rob veșnic?

29. Și te vei juca cu el ca [și cu] o pasăre [παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέῳ] sau îl vei lega pe el ca pe vrabia copilului?

30. Și se hrănesc în[tru] el neamuri și îl împart pe el felurile finicilor.

31. Și tot cel plutitor [pe apă], adunându-se, nu are să aducă o piele a cozii lui și [nici] în bărcile pescarilor capul său.

32. Și vei pune lui [peste el] mâna, aducându-ți aminte de războiul care se face în trupul său și să nu se mai facă!

Capitolul 41

1. Nu l-ai văzut pe el, nici de cele care se zic [nu] te-ai minunat?

2. Nu te-ai temut că Mi s-a pregătit Mie? Căci cine este cel care Mie Mi-a stat împotrivă?

3. Sau cine va sta împotrivă Mie și va îndura, dacă tot cel de sub cer este al Meu?

4. Nu voi tăcea pentru el [οὐ σιωπήσομαι δι᾽ αὐτόν] și cuvântul puterii îl va milui pe cel asemenea lui [καὶ λόγον δυνάμεως ἐλεήσει τὸν ἴσον αὐτοῦ][123].

5. Cine va descoperi fața îmbrăcămintei lui și întru îndoitura platoșei lui cine să intre?

6. Porțile feței sale cine le va deschide? Împrejurul dinților lui [este] frica.

7. Cele dinăuntru ale sale [sunt] scuturi de arămuri și legătura lui [este] ca piatra smiritului [σμιρίτης λίθος][124].

8. Unul de altul se lipesc[125], iar Duhul nu are să treacă de el [Πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν][126].

9. Omul [cu] fratele lui se va lipi, se țin împreună și nu au să se despartă.

10. În strănutul lui strălucește lumina [ἐν πταρμῷ αὐτοῦ ἐπιφαύσκεται φέγγος], iar ochii lui

---

[123] O profeție despre Hristos Domnul. Care începe aici și ține până la sfârșitul capitolului de față. Deși edițiile scripturale românești mai recente vorbesc despre *un balaur* (ed. BOR 1914) sau *un leviatan* (ed. BOR 1939 și 1989).

[124] Sau *de șmirghel*, *cf.* http://www.dex.ro/smirit.

[125] Cele două firi în Hristos.

[126] Pentru că Duhul Sfânt, Care purcede din Tatăl, Se odihnește în Fiul.

[sunt] chip de luceafăr [οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος ἑωσφόρου].

11. Din gura lui ies făclii arzând [ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται λαμπάδες καιόμεναι] și se răspândesc [ca] vetrele de foc [διαρριπτοῦνται ἐσχάραι πυρός].

12. Din nările lui iese fum de cuptor [ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς] arzând [cu] foc de cărbuni.

13. Sufletul lui [este] cărbuni [ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρακες] și văpaie din gura lui iese [φλὸξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται].

14. Și în gâtul lui petrece puterea, [iar] înaintea lui aleargă pieirea.

15. Și cărnurile trupului său au fost lipite, toarnă peste el [și] nu se va clătina.

16. Inima lui a fost ridicată ca piatra [ἡ καρδία αὐτοῦ πέπηγεν ὡς λίθος] și a stat ca o nicovală nelovită [ἕστηκεν δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος].

17. Și întorcându-se el, frica fiarelor celor cu patru picioare pe pământ săltând [a săltat].

18. Dacă sulițele au să-l întâmpine lui [pe el], nimic nu au să facă sulița ridicată și platoșa,

19. căci a considerat fierul [ca] paiele, iar arama ca un pom putred.

20. Nu are să-l rănească pe el arcul de aramă [și] a socotit aruncarea de piatră [ca] iarba.

21. Ca miriștea au socotit ciocanele și [el] batjocorește cutremurul celui purtător de foc.

22. Așternutul lui: frigări ascuțite. Și tot aurul mării sub el [este] ca tina negrăită.

23. Fierbe abisul ca pe un cazan [ἀναζεῖ τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον] și a socotit marea ca pe o cutie de alifie [ἥγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον],

24. iar pe Tartarosul abisului ca pe un rob [τὸν δὲ Τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον] [al său și] a socotit abisul întru plimbare [ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον][a sa].

25. Nu este nimic pe pământ asemenea lui, făcut a fi batjocorit de îngerii Mei[127].

26. Pe tot cel înalt îl vede și el [este] împăratul tuturor celor [care sunt] în ape”.

127 Se referă din nou la demoni.

Capitolul 42

1. Și răspunzând Iov, zice Domnului:

2. „Am cunoscut că pe toate le poți și Ție nu Îți este nimic cu neputință.

3. Căci cine este cel care ascunde de Tine sfatul? Iar precupețind cuvintele și pe Tine gândește a Te ascunde. Și cine va vesti mie [pe cele] pe care nu le-am cunoscut, [pe cele] mari și minunate pe care nu le înțelegeam?

4. Și ascultă-mă, Doamne, ca și eu să grăiesc! Și Te voi întreba pe Tine și Tu mă învață!

5. [Cu] auzul urechii Te auzeam înainte [ἀκοὴν μὲν ὠτὸς ἤκουόν Σου τὸ πρότερον], dar acum ochiul meu Te-a văzut [νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑόρακέν Σε].

6. De aceea m-am defăimat pe mine [διὸ ἐφαύλισα ἐμαυτὸν] și m-am topit [καὶ ἐτάκην] și m-am socotit pe mine pământ și cenușă [ἥγημαι δὲ ἐμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν]".

7. Și a fost, după [ce a terminat] să grăiască Domnul toate cuvintele acestea lui Iov, [că] a zis Domnul lui Elifas Temanitis: „Ai păcătuit tu și cei doi prieteni ai tăi, căci nu ați grăit înaintea Mea nimic adevărat, precum slujitorul Meu, Iov.

8. Și acum luați 7 viței și 7 berbeci! Și mergeți către slujitorul Meu, Iov, și [el] va face folosire pentru voi [καὶ ποιήσει κάρπωσιν περὶ ὑμῶν]! Și Iov, slujitorul Meu, se va ruga pentru voi. Că[ci], dacă nu voi primi [aș primi] fața lui, căci dacă nu [ar fi] pentru el, am pierdut [v-aș fi pierdut] pe voi. Căci nu ați grăit adevărat de slujitorul Meu, Iov.

9. Și a mers Elifas Temanitis și Valdad Safhitis și Sofar Mineosul și au făcut precum le-a poruncit lor Domnul. Și [El] a dezlegat păcatul lor pentru Iov [καὶ ἔλυσεν τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ιωβ][128].

10. Și Domnul l-a sporit pe Iov. Și rugându-se el și pentru prietenii lui, [Dumnezeu] le-a iertat lor păcatul [ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν]. Și i-a dat Domnul îndoite câte erau înainte lui Iov [ἔδωκεν δὲ ὁ Κύριος διπλᾶ ὅσα ἦν ἔμπροσθεν Ιωβ], întru îndoire [εἰς διπλασιασμόν].

11. Și au auzit toți frații săi și toate surorile sale cele care s-au întâmplat lui[129] și au venit către el. Și [au venit și] toți câți l-au știut pe el dintâi. Și mâncând și bând lângă lui [el], l-au mângâiat pe el, și s-au minunat pentru toate câte Domnul i-a adus lui. Și i-au dat lui fiecare [câte] o mielușea [ἀμνάδα μίαν] și [câte] 4 drahme de aur neînsemnate [τετράδραχμον χρυσοῦν ἄσημον].

12. Iar Domnul a binecuvântat cele din urmă ale lui Iov [ὁ δὲ Κύριος εὐλόγησεν τὰ ἔσχατα Ιωβ] [mai mult] decât pe cele [care] era[u] înainte. Și dobitoacele lui [erau acestea]: 14.000 de oi, 6.000 de cămile, 1.000 de perechi de boi și mii de măgărițe ale păstorilor [ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι].

13. Și i s-au născut lui 7 fii și 3 fiice.

14. Și a numit-o pe cea dintâi *Ziuă*, iar pe a doua *Casia*, iar pe a treia *Cornul Amaltiei*.

15. Și nu s-au aflat ca fetele lui Iov, [unele] mai bune [decât] ele în cel de sub cer. Și tatăl lor le-a dat moștenire în[tre] frații [lor].

---

[128] Și vedem că Domnul a folosit verbul *a dezlega*, în relație cu păcatele oamenilor, începând cu Vechiul Testament și că l-a păstrat și în Noul Testament și în slujirea Bisericii până azi.

[129] Sfântului Iov.

16. Și a trăit Iov, după rana [lui], 170 ani, iar toți anii a trăit 248 de ani[130]. Și a văzut Iov pe fiii lui și pe fiii fiilor lui [până la] al patrulea neam.

17. Și a murit Iov bătrân și plin de zile. Și s-a scris [că] el iarăși va învia, împreună cu [cei cu] care Domnul învie. Aceasta se traduce din cartea siriacă. În pământul Avsitis locuind, în hotarele Idumeii și Arabiei. Și era mai înainte numele lui Iovav [Ιωβαβ]. Și luându-și femeie arăboiacă, [Iov] a născut fiu al cărui nume [era] Ennon [Εννων]. Și el era tatăl lui Zare, fiu [din] fiii lui Isav și [din] mama sa, Vosorras, așa încât el a fi [era] al 5-lea de la Avraam. Și aceștia [sunt] împărații care au împărățit în Edom și care țări a[u] început el [ei] să le stăpânească: mai întâi Balac al lui Beor și numele cetății lui [era] Dennava. Iar după Balac, Iovav, care se numește Iov. Și după acesta Asom, cel care este ighemonul din țara Temanitis. Iar după acesta Adad, fiul lui Varad, cel care l-a tăiat pe Madiam în câmpul lui Moab și numele cetății lui [era] Ghettem [Γεθθαιμ]. Iar cei care au venit către el [ca] prieteni [au fost] Elifas, [dintre] fiii lui Isav, împăratul temanilor, tiranul Valdad al savheilor [și] împăratul Sofar al mineilor.

---

[130] Ceea ce înseamnă că încercarea lui dureroasă a trăit-o pe când avea 78 de ani.

Biblioteca
Teologie pentru azi

1. *Acatistul Nunții* (35 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/acatistul-nuntii/

2. *Troparul, Condacul și Acatistul Fericitului Serafim Rose al Platinei* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/troparulcondacul-si-acatistul-fericitului-serafim-rose-al-platinei/

3. *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului* (335 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/lumea-postmoderna-si-depersonalizarea-omului/

4. *Viața lui Adam și a Evei* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/viata-lui-adam-si-a-evei/

5. *Teologia îndumnezeirii* (202 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/teologia-indumnezeirii/

6. *Twitter pentru azi (vol. 1)* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/04/twitter-pentru-azi-vol-1-2009/

7. *Bucuria comuniunii (vol. 1)* (280 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/06/bucuria-comuniunii-vol-1/

8. *Pelerina Egeria și Cultul ortodox* (60 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/07/pelerina-egeria-si-cultul-ortodox/

9. *Biblia Satanică* (157 pagini), ca text auxiliar al cărții: *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului*.

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/12/biblia-satanica-editie-exclusiv-online-ro/

10. *Traduceri patristice (vol. 1)* (73 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/19/traduceri-patristice-vol-1-2009/

11. *Bucuria comuniunii (vol. 2)* (309 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/bucuria-comuniunii-vol-2/

12. *Fragmentarium (vol. 1)* (126 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/fragmentarium-vol-1/

13. *Nichita Stănescu. Fenomenul limbii poezești* (disertație de master) (155 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/nichita-stanescu-fenomenul-limbii-poezesti/

14. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 1)* (341 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/03/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-1/

15. *Bucuria comuniunii (vol. 3)* (248 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/07/bucuria-comuniunii-vol-3/

16. *Teologia vederii lui Dumnezeu* (252 pagini): introducere la teza doctorală:
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/teologia-vederii-lui-dumnezeu/

17. *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog* (teză doctorală) (287 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/vederea-lui-dumnezeu-in-teologia-sfantului-simeon-noul-teolog/

18. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 2)* (457 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/23/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-2/

19. *Bucuria comuniunii (vol. 4)* (449 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/12/12/bucuria-comuniunii-vol-4/

20. *Bucuria comuniunii (vol. 5)* (366 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/02/bucuria-comuniunii-vol-5/

21. *Fragmentarium (vol. 2)* (270 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/13/fragmentarium-vol-2/

22. *Cuvinte cu amândouă mâinile* (82 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/21/cuvinte-cu-amandoua-mainile-2010/

23. *Bucuria comuniunii (vol. 6)* (144 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/02/11/bucuria-comuniunii-vol-6/

24. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 1)* (377 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/03/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-1/

25. *Antim Ivireanul: avangarda literară a Paradisului. Viața și Opera (teză doctorală)* (561 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/10/antim-ivireanul-avangarda-literara-a-paradisului-viata-si-opera-2010/

26. *Aspecte dogmatice ale imnologiei ortodoxe. Săptămâna Patimilor și Săptămâna Luminată* (teză de licență) (212 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/23/saptamana-patimilor-si-saptamana-luminata-teza-de-licenta-2010/

27. *Bucuria comuniunii (vol. 7)* (315 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/01/bucuria-comuniunii-vol-7/

28. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 2)* (128 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/12/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-2/

29. *Bucuria comuniunii (vol. 8)* (382 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/29/bucuria-comuniunii-vol-8/

30. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 3)* (191 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-3/

31. *Epilog la lumea veche (I. 1)* (506 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/14/epilog-la-lumea-veche-i-1/

32. *Twitter pentru azi (vol. 2)* (35 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/25/twitter-pentru-azi-vol-2-2010/

33. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 4)* (388 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-4/

34. *Epilog la lumea veche (I. 2)* (378 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/04/epilog-la-lumea-veche-i-2/

35. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 5)* (175 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-5/

36. *Teologia mântuirii la Sfântul Marcu Ascetul* (disertație de master) (154 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/09/teologia-mantuirii-la-sfantul-marcu-ascetul-2010/

37. *Bucuria comuniunii (vol. 9)* (188 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/20/bucuria-comuniunii-vol-9/

38. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 6)* (130 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/27/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-6/

39. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 7)* (76 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-7/

40. Sfântul Epifanie al Salaminei, *Despre măsuri și greutăți și numere și alte lucruri care sunt în Dumnezeieștile Scripturi* (100 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/07/16/sfantul-epifanie-al-salaminei-despre-masuri-si-greutati-2010/

41. PS. Acad. Melchisedec Ștefănescu, *Viața și Scrierile lui Grigorie Țamblac* (adaptare a textului ed. din 1884) (138 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/21/ps-acad-melchisedec-stefanescu-viata-si-

scrierile-lui-grigorie-tamblac-versiune-adaptata2010/

42. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Sfătuiri creștine-politice* (text adaptat) (33 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/29/sfantul-antim-ivireanul-sfatuiri-crestine-politice-2010/

43. Sfântul Varlaam al Moldovei, *Răspunsul împotriva Catehismului calvin* (text adaptat) (52 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/09/22/sfantul-varlaam-al-moldovei-raspunsul-impotriva-catehismului-calvin-2010/

44. *Traduceri patristice (vol. 2)* (347 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/06/traduceri-patristice-vol-2/

45. PS Damaschin Dascălul, *Învățături pentru șapte Taine* (text transliterat și adaptat) (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/26/ps-damaschin-dascalul-invataturi-pentru-sapte-taine-2010/

46. Dorin Streinu, *Opere alese, vol. I, Despre mine însumi (Jurnal de scriitor. Fragmente)* (526 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/12/12/dorin-streinu-opere-alese-vol-i-2010/

47. *Traduceri patristice (vol. 3)* (288 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/02/traduceri-patristice-vol-3/

48. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 2)* (160 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/07/dorin-streinu-opere-alese-vol-2/

49. *Epilog la lumea veche (I. 3)* (256 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/08/epilog-la-lumea-veche-i-3/

50. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (237 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/31/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

51. *Cuvintele duhovnicești (vol. 1)* (390 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/02/12/cuvintele-duhovnicesti-vol-1/

52. *Bucuria vine de departe* (carte dialogică cu Prof. Otilia Kloos) (55 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/21/bucuria-vine-de-departe-2011/

53. *Cuvintele duhovnicești (vol. 2)* (558 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/26/cuvintele-duhovnicesti-vol-2/

54. *A vedea și a fi văzut (vol. 1)* (460 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/04/16/a-vedea-si-a-fi-vazut-vol-1/

55. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 8)* (549 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-8/

56. *Praedicationes (vol. 1)* (199 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/20/praedicationes-vol-1/

57. *Twitter pentru azi (vol. 3)* (26 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/07/31/twitter-pentru-azi-vol-3/

58. *Evanghelia după Matei* (112 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/08/11/evanghelia-dupa-matei/

59. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 3)* (214 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/10/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-3/

60. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 4)* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/05/dorin-streinu-opere-alese-vol-4/

61. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 5)* (283 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/21/dorin-streinu-opere-alese-vol-5/

62. *Studii de poezie pașoptistă* (82 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/28/studii-de-poezie-pasoptista-2011/

63. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 9)* (225 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/12/16/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-9/

64. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 6)* (209 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/01/14/dorin-streinu-opere-alese-vol-6/

65. *Statistici. Concluzii. Sublinieri. Lucruri văzute de-aproape* (121 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/02/18/statistici-concluzii-sublinieri-lucruri-vazute-de-aproape/

66. *Predicile din Săptămâna Mare* (25 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/04/13/predicile-din-saptamana-mare/

67. *Despre omul Împărăției* (190 pagini). Este al 10-lea volum și ultimul al *Operelor complete* ale Fericitului Ilie văzătorul de Dumnezeu.

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/05/29/despre-omul-imparatiei/

68. *Țiganiada: tradiție și inovație. Aventura scriiturii și canonul literar românesc* (111 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/07/19/tiganiada-traditie-si-inovatie/

69. *Praedicationes (vol. 2)* (253 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/08/07/praedicationes-vol-2/

70. *Twitter pentru azi (vol. 4)* (30 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/10/10/twitter-pentru-azi-vol-4/

71. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 1)* (251 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/11/21/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-1/

72. *Praedicationes (vol. 3)* (337 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/10/praedicationes-vol-3/

73. *Epilog la lumea veche (I. 4)* (247 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/22/epilog-la-lumea-veche-i-4/

74. *Praedicationes (vol. 4)* (352 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/09/praedicationes-vol-4/

75. *Praedicationes (vol. 5)* (366 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/27/praedicationes-vol-5/

76. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 2)* (261 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/07/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-2/

77. *Praedicationes (vol. 6)* (308 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/29/praedicationes-vol-6/

78. *Creatori de limbă și de viziune poetică în literatura română (vol. 1)* (228 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/06/15/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-in-literatura-romana-vol-1/

79. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 3)* (308 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/07/31/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-3/

80. *Bucuria comuniunii (vol. 10)* (356 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/21/bucuria-comuniunii-vol-10/

81. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 7) (241 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/23/dorin-streinu-opere-alese-vol-7/

82. *Vorbiri de Facebook (vol. 1)* (508 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/10/20/vorbiri-de-facebook-vol-1/

83. *Epilog la lumea veche I. 1 (ediția a doua)* (862 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/11/epilog-la-lumea-veche-i-1-editia-a-doua/

84. *Praedicationes (vol. 7)* (619 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/16/praedicationes-vol-7/

85. *Bucuria comuniunii (vol. 11)* (361 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/31/bucuria-comuniunii-vol-11/

86. *Atenție teologică* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/03/04/atentie-teologica/

87. *Interviuri de conștiință [vol. 1]* (367 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/04/21/interviuri-de-constiinta-vol-1/

88. *Twitter pentru azi (vol. 5)* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/21/twitter-pentru-azi-vol-5/

89. *Vezi ceea ce ești (vol. 1)* (80 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/24/vezi-ceea-ce-esti-vol-1/

90. *Fragmentarium (vol. 3)* (388 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/26/fragmentarium-vol-3/

91. *Vezi ceea ce ești (vol. 2)* (94 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/02/vezi-ceea-ce-esti-vol-2/

92. *Trei poeți și-un început de secol* (280 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/13/trei-poeti-si-un-inceput-de-secol/

93. *Vezi ceea ce ești (vol. 3)* (99 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/20/vezi-ceea-ce-esti-vol-3/

94. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)* (305 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/25/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-2/

95. *Studii literare (vol. 1)* (447 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/29/studii-literare-vol-1/

96. *Vezi ceea ce ești (vol. 4)* (101 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/05/vezi-ceea-ce-esti-vol-4/

97. *Traduceri patristice (vol. 4)* (427 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/10/traduceri-patristice-vol-4/

98. *Praedicationes (vol. 8)* (510 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/08/15/praedicationes-vol-8/

99. *The Sight of God in the Theology of Saint Symeon the New Theologian* (first book in english; my doctoral thesis) (499 pages)
http://www.teologiepentruazi.ro/2014/09/15/the-sight-of-god-in-the-theology-of-saint-symeon-the-new-theologian/

100. *Vorbiri de Facebook (vol. 2)* (393 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/07/vorbiri-de-facebook-vol-2/

101. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 4)* (441 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/20/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-4/

102. *Mâncăruri românești cu gust* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/27/mancaruri-romanesti-cu-gust/

103. *Acatistul Sfinților pomeniți pe 31 octombrie* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/29/acatistul-sfintilor-pomeniti-pe-31-octombrie/

104. *Studiu despre Viața Sfântului Macarie Romanul* (68 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/31/studiu-despre-viata-sfantului-macarie-romanul/

105. *Fragmentarium [vol. 4]* (502 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/11/29/fragmentarium-vol-4/

106. *Luceafărul. Comentariu literar* (156 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/18/luceafarul-comentariu-literar/

107. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 8)* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-8/

108. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 1]* (283 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/08/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-1/

109. Pr. Prof. Acad. Dr. Dumitru Popescu, *Dumnezeu e viu și prezent în lume prin slava Sa* (132 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/15/dumnezeu-e-viu-si-prezent-in-lume-prin-slava-sa/

110. Sfântul Apostol Pavel, *Epistola către Efeseni* (26 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/20/epistola-catre-efeseni/

111. *Cartea Sfântului Profet Ionas* (13 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/21/cartea-sfantului-profet-ionas/

112. *Cele 3 Epistole catolice ale Sfântului Apostol Ioannis* (25 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/23/cele-3-epistole-catolice-ale-sfantului-apostol-ioannis/

113. *Epistola catolică a Sfântului Apostol Iacovos, fratele Domnului* (20 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/30/epistola-catolica-a-sfantului-apostol-iacovos-fratele-domnului/

114. *Cartea Sfântului Profet Ioil* (17 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/04/cartea-sfantului-profet-ioil/

115. *Cărțile Sfinților Profeți Avdiu și Angheos* (16 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/10/cartile-sfintilor-profeti-avdiu-si-angheos/

116. *Epistola către Filippeni a Sfântului Apostol Pavlos* (19 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/13/epistola-catre-filippeni-a-sfantului-apostol-pavlos/

117. *Cântarea Cântărilor* (40 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/18/cantarea-cantarilor/

118. *Evanghelia după Marcos* (130 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/03/22/evanghelia-dupa-marcos/

119. *Epilog la lumea veche I. 2 (ediția a doua)* (952 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/05/16/epilog-la-lumea-veche-i-2-editia-a-doua/

120. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (397 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/12/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

121. *Praedicationes (vol. 9)* (675 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/29/praedicationes-vol-9/

122. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 2]* (303 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/07/07/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-2/

123. *Cartea Sfântului Profet Naum* (14 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/09/09/cartea-sfantului-profet-naum/

124. *Epistola către Galatei* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/10/epistola-catre-galatei/

125. *Cartea Sfântului Profet Amvacum* (14 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/21/cartea-sfantului-profet-amvacum/

126. *Epistola către Colossei* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/08/epistola-catre-colossei/

127. *Eminescu: între modernitate și tradiție. Importanța tradiției literare și spirituale românești pentru viziunea romantică eminesciană* (teză post-doctorală) (884 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/16/eminescu-intre-modernitate-si-traditie/

128. *Traduceri patristice (vol. 5)* (455 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/12/06/traduceri-patristice-vol-5/

129. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 5)* (289 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/12/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-5/

130. *Praedicationes (vol. 10)* (627 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/23/praedicationes-vol-10/

131. *Twitter pentru azi (vol. 6)* (100 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/twitter-pentru-azi-vol-6/

132. *Vorbiri de Facebook (vol. 3)* (190 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-3/

133. *Evanghelia după Ioannis* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/evanghelia-dupa-ioannis/

134. *Cartea Sfântului Profet Sofonias* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/cartea-sfantului-profet-sofonias/

135. *11 elegii (comentariu literar)* (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/11-elegii-comentariu-literar/

136. *Epistola întâia către Timoteos* (41 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-intaia-catre-timoteos/

137. *Epistola a doua către Timoteos* (37 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-a-doua-catre-timoteos/

138. *Despre nimic* (conferință online) (54 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/07/27/despre-nimic-conferinta-online/

139. *Cântările* (57 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/12/cantarile/

140. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Didahiile* (prima ediție actualizată) (350 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/25/sfantul-sfintit-mucenic-antim-ivireanul-didahiile-prima-editie-actualizata/

141. *Praedicationes (vol. 11)* (698 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/19/praedicationes-vol-11/

142. *Parimiele lui Salomon* (117 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/29/parimiele-lui-salomon/

143. *Studii literare* (vol. 2) (162 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/05/studii-literare-vol-2/

144. *Epilog la lumea veche*, vol. I. 5. Emil Botta (239 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/21/epilog-la-lumea-veche-vol-i-5-emil-botta/

145. Sfântul Împărat Salomon, *Ecclisiastis* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/23/ecclisiastis/

146. *Mântuirea este eclesială* (conferință online) (54 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/12/19/mantuirea-este-eclesiala-conferinta-online/

147. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 9)* (270 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/01/20/dorin-streinu-opere-alese-vol-9/

148. *Praedicationes (vol. 12)* (571 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/02/11/praedicationes-vol-12/

149. *Psalmii* (ediția LXX) (329 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/04/psalmii-editia-lxx/

150. *Psalmii liturgici* (299 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/05/psalmii-liturgici/

151. *Epilog la lumea veche (vol. I. 6). Nichita Stănescu* (759 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/06/01/epilog-la-lumea-veche-vol-i-6-nichita-stanescu/

152. *Praedicationes (vol. 13)* (530 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/07/10/praedicationes-vol-13/.

153. *Twitter pentru azi (vol. 7)* (254 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2017/08/30/twitter-pentru-azi-vol-7/.

154. *Epilog la lumea veche,* vol. I. 3 (ediția a doua) (699 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/02/epilog-la-lumea-veche-vol-i-3-editia-a-doua/.

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș